

Liahona

WAAROM HEBBEN WE DE KERK NODIG?

De Heer leidt zijn kerk door profeten en apostelen, p. 12

Zion op de wijze van de Heer opbouwen, p. 24

Samen ons goddelijk potentieel bereiken, p. 18

DE
KERK
IS HIER

Salt Lake

Utah

1

2

3

4

5

6

11

City

FOTO, JOHN LUKE

Het bestuurlijke centrum van de herstelde kerk van de Heer is rondom Temple Square, in het hart van Salt Lake City, gegroepeerd. Er staan onder meer de volgende interessante gebouwen:

- 1. Bibliotheek voor kerkgeschiedenis:**
een archief voor het behoud van de geschiedenis van de herstelde kerk.
- 2. Kantoorgebouw van de kerk:**
het hoofdkantoor voor verschillende kerkafdelingen.
- 3. ZHV-gebouw:**
hoofdzetel van de algemene presidiums van het jeugdwerk, de jongevrouwen en de ZHV.
- 4. Bestuursgebouw van de kerk:**
kantoren van het Eerste Presidium, het Quorum der Twaalf Apostelen en een aantal zeventigers.
- 5. Joseph Smith Memorial Building:**
oorspronkelijk een hotel, bevat nu een centrum voor FamilySearch, een bioscoop voor kerkfilms, restaurants, administratiekantoren en een kapel.
- 6. Salt Laketempel:**
voordat hij in december 2019 voor een renovatie werd gesloten, was hij een van de 166 tempels die over de hele wereld in gebruik zijn. De tempel zal in 2024 heropend worden.
- 7. Bezoekerscentrum Noord:**
verwelkomt jaarlijks drie tot vijf miljoen bezoekers op Temple Square.
- 8. Tabernakel in Salt Lake:**
de thuisbasis van The Tabernacle Choir at Temple Square.
- 9. Museum voor kerkgeschiedenis en kunst:**
hier wordt het verhaal van de kerk aan de hand van kunst en kunstvoorwerpen verteld.
- 10. Bibliotheek voor familiegeschiedenis:**
de grootste genealogische bibliotheek ter wereld.
- 11. Conferentiecentrum:**
gebouw waar de algemene conferentie tegenwoordig plaatsvindt. Het bevat 21.000 zitplaatsen en wordt ook voor concerten en culturele evenementen gebruikt.

De Heer leidt zijn kerk door profeten en apostelen

President Dallin H. Oaks

12

Buitengewone dochters van God

Jean B. Bingham

18

En de Heer noemde zijn volk Zion

Sharon Eubank

24

De zegeningen van ons lidmaatschap in de kerk

Dit jaar vieren we het tweehonderdste jubileum van het bezoek van de Vader en de Zoon aan Joseph Smith. Tien jaar na het eerste visioen werd De Kerk van Jezus Christus van de Heiligen der Laatste Dagen gesticht en werden de verordeningen, evangelielingen en het priesterschapsgesag voor ons eeuwig heil hersteld.

Maar nu de wereld steeds wereldser wordt, vragen veel mensen zich af waarom we georganiseerde godsdienst nodig hebben. Ze denken dat ze in een niet-kerkelijke omgeving dicht bij God kunnen zijn. Hoewel het waar is dat we de Geest van de Heer op veel plaatsen kunnen voelen, onderzoeken we in deze uitgave van de *Liahona* enkele redenen waarom de Heer zijn kerk organiseerde, hoe zijn herstelde kerk ons in onze leerprocessen op zijn Geest richt, en hoe onze individuele reacties op zijn Geest zo ten goede versterkt worden.

In mijn artikel op pagina 24 wijs ik erop dat de leden van de kerk de lering van de profeet Joseph Smith volgen om 'de hongerigen te voeden, de naakten te kleden, [...] de bezochten te troosten, hetzij in deze kerk, ofwel in een andere.' In mijn werk met de heiligen der laatste dagen heb ik de enorme bijdragen gezien die de kerk elk jaar in ruim 100 landen levert. Dankzij kleine donaties van kerkleden worden onze broeders en zusters over de hele wereld met hun levensbehoeften en nog veel meer geholpen.

Op pagina 12 legt president Dallin H. Oaks uit waarom de Heer zijn kerk door middel van profeten en apostelen leidt. Op pagina 18 vertelt zuster Jean B. Bingham, met wie ik samen in het algemeen ZHV-presidium dien, over de invloed van vrouwen en hoe we elkaar helpen om ons goddelijk potentieel te bereiken als we in de kerk samenwerken.

Moge God ons als persoon en als groep zegenen om op een verhevener en heiliger manier te blijven dienen totdat de Heiland terugkomt.

Zuster Sharon Eubank

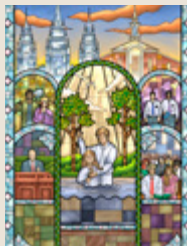
Eerste raadgeefster in het algemeen ZHV-presidium

Inhoud

- 5 **Lid zijn van de kerk is als ...** 🕒
- 6 **Geloofsportret:** Ulisses en Emilia Maio – Porto (Portugal) 🕒
- 8 **Beginselen voor uw bediening:** Bediening door tempelwerk
- 12 **De Heer leidt zijn kerk door profeten en apostelen**
President Dallin H. Oaks
De kerk van de Heer is altijd volgens zijn goddelijke plan georganiseerd.
- 18 **Buitengewone dochters van God**
Jean B. Bingham
Alle vrouwen hebben een goddelijk potentieel en doel.
- 24 **En de Heer noemde zijn volk Zion**
Sharon Eubank
Humanitaire hulp op de wijze van de Heer bouwt Zion op.
- 28 **De wijk Ubon kan het!** 🕒
Akanit Sapprasert
Leden van een wijk in Thailand doen hun uiterste best om iedereen naar de kerk te krijgen.
- 30 **Onder heiligen der laatste dagen** 🕒
Heiligen uit Ierland geven hun getuigenis op de boerderij van de familie Smith; een man voelt zich verbonden met Joseph Smith, waardoor zijn geloof toeneemt; een gezin loopt door de regen naar de kerk; een echtpaar met jonge kinderen twijfelt over een nieuwe roeping.
- 34 **Kom dan en volg Mij: Boek van Mormon** 📖 🕒
Verdiep uw studie van het Boek van Mormon dankzij deze wekelijkse artikelen.
- 38 **Mijn conferentienotities:** Algemene oktoberconferentie 2019 🕒
- 40 **Ons gezin, ons thuis:** Inspiratie op de kade 🕒
Afatia Silaga
Een vader bidt om zijn gezin na een ruzie te verzoenen.

🕒 Wegleertjes

📖 Hulp bij *Kom dan en volg Mij*

Op de omslag
Illustratie, David Green

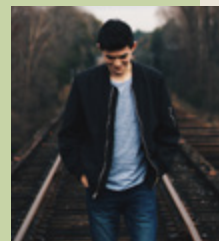
Katernen

Jongvolwassenen

42

Heb je het gevoel dat je er niet bij hoort? Als kinderen van God

horen we er in zijn kerk allemaal bij. Enkele jongvolwassenen vertellen hoe ze **hun draai hebben gevonden.**

Jongeren

Bereid je voor op de algemene conferentie met de Conferentienotities.

Kinderen

Vriend

Leer **bidden** zoals Enos.

Lees over leden van de kerk in Mongolië.

DIGITALE THEMA-ARTIKELEN MAART

Na een ontmoeting met de profet begon ik het evangelie minder verstandelijk te benaderen

Nelesoni Mailei

Een jongvolwassene uit Australië vertelt over zijn leerzame ontmoeting met president Nelson.

Met open armen terug in de kerk ontvangen

Rachelle Wilson

Deze jonge bekeerlinge uit Nieuw-Zeeland vertelt wat bij haar terugkeer naar de kerk de grootste rol heeft gespeeld.

De zondag als introvert persoon overleven

Aspen Stander

De kerk op zondag kan voor een introvert persoon eenzaam aanvoelen. Maar deze jongvolwassene vertelt hoe ze is opgebleid.

Hoe ik weet dat de profet door God geroepen en geleid wordt

Anne Vadly Louis

Een jong lid uit Haïti vertelt wat de ontmoeting met een apostel voor haar getuigenis van levende profeten heeft betekend.

MEER WETEN

In de app Evangeliebibliotheek en op liahona.ChurchofJesusChrist.org kunt u:

- de huidige uitgave lezen;
- artikelen vinden die alleen digitaal beschikbaar zijn;
- in voorgaande uitgaven zoeken;
- verhalen en opmerkingen insturen;
- zich abonneren of een geschenkabbonnement geven;
- uw studie met digitale hulpmiddelen verbeteren;
- favoriete artikelen en video's delen;
- artikelen downloaden of afdrukken;
- naar uw favoriete artikelen luisteren.

CONTACT MET ONS OPNEMEN

Stuur uw vragen en opmerkingen naar liahona@ChurchofJesusChrist.org.

Stuur uw verhalen in op liahona.ChurchofJesusChrist.org of verstuur ze per post naar:

Liahona, flr. 23

50 E. North Temple Street
Salt Lake City, UT, 84150-0023, VS

MAART 2020 JAARGANG 120 NUMMER 3 LIAHONA 16718 120

Tijdschrift van De Kerk van Jezus Christus van de Heiligen der Laatste Dagen

Het Eerste Presidium: Russell M. Nelson, Dallin H. Oaks, Henry B. Eyring

Het Quorum der Twaalf Apostelen: M. Russell Ballard, Jeffrey R. Holland, Dieter F. Uchtdorf, David A. Bednar, Quentin L. Cook, D. Todd Christofferson, Neil L. Andersen, Ronald A. Rasband, Gary E. Stevenson, Dale G. Renlund, Gerrit W. Gong, Ulisses Soares

Redacteur: Randy D. Funk

Adviseurs: Becky Craven, Sharon Eubank, Cristina B. Franco, Walter F. González, Larry S. Kacher, Jan E. Newman, Adrián Ochoa, Michael T. Ringwood, Vern P. Stanfill

Algemeen directeur: Richard I. Heaton

Directeur kerktijdschriften: Allan R. Loyborg

Zakelijk manager: Garff Cannon

Hoofdredacteur: Adam C. Olson

Assistent-hoofdredacteur: Ryan Carr

Publicatie-assistente: Camila Castrillón

Teksten en redactie: David Dickson, David A. Edwards, Matthew D. Flitton, Garrett H. Garff, Jon Ryan Jensen, Aaron Johnston, Charlotte Larcabal, Michael R. Morris, Eric B. Murdock, Joshua J. Perkey, Jan Pinborough, Richard M. Romney, Mindy Selu, Lori Fuller Sosa, Chakell Wardleigh, Marissa Widdison

Artdirector: Tadd R. Peterson

Vormgeving: Jeanette Andrews, Fay P. Andrus, Mandie Bentley, C. Kimball Bott, Thomas Child, Joshua Dennis, David Green, Colleen Hinckley, Eric P. Johnson, Susan Lofgren, Scott M. Mooy, Aleni Regehr, Mark W. Robison, K. Nicole Walkenhorst

Coördinatrice intellectueel eigendom: Collette Nebeker Aune

Productiemanager: Jane Ann Peters

Productie: Ira Glen Adair, Julie Burdett,

José Chavez, Thomas G. Cronin, Bryan W.

Gygi, Ginny J. Nilson, Marrison M. Smith

Drukvoorbereiding: Joshua Dennis, Ammon Harris

Directeur drukwerk: Steven T. Lewis

Directeur distributie: Nelson Gonzalez

Postadres: *Liahona*, Fl. 23, 50 E. North Temple St., Salt Lake City, UT 84150-0023, USA.

De *Liahona* (een woord uit het Boek van Mormon dat 'kompas' of 'aanwijzer' betekent) verschijnt in de volgende talen: Albanees, Armeens, Bahasa Indonesia, Bislama, Bulgaars, Cambodjaans, Cebuano, Chinees, Chinees (vereenvoudigd), Deens, Duits, Engels, Ests, Fiji, Fins, Frans, Grieks, Hongaars, IJslands, Italiaans, Japans, Kiribati, Koreaans, Kroatisch, Lets, Litouws, Malagasi, Marshallees, Mongools, Nederlands, Noors, Oekraïens, Pools, Portugees, Roemeens, Russisch, Samoans, Sloveens, Spaans, Tagalog,

Tahitiaans, Thai, Tongaans, Tsjechisch, Urdu, Vietnamees en Zweeds. (De frequentie verschilt per taal.)

© 2020 by Intellectual Reserve, Inc. All rights reserved. Printed in the United States of America.

Auteursrecht: tenzij anders aangegeven, mag materiaal in de *Liahona* voor eigen, niet-commercieel gebruik (waaronder kerkroepingen) gekopieerd worden. Dat recht kan op elk moment ingetrokken worden. Beeldmateriaal mag niet gereproduceerd worden als de bronvermelding dat aangeeft. Auteursrechtelijke vragen kunt u richten aan het Intellectual Property Office, 50 E. North Temple St., FL 13, Salt Lake City, UT 84150, VS; e-mailadres: cor-intellectualproperty@ChurchofJesusChrist.org.

For Readers in the United States and Canada: March 2020 Vol. 120 No. 3. LIAHONA (USPS 311-480) Dutch (ISSN 1522-9173) is published monthly by

The Church of Jesus Christ of Latter-day Saints, 50 E. North Temple St., Salt Lake City, UT 84150. USA subscription price is \$10.00 per year; Canada, \$12.00 plus applicable taxes. Periodicals Postage Paid at Salt Lake City, Utah. Sixty days' notice required for change of address. Include address label from a recent issue; old and new address must be included. Send USA and Canadian subscriptions to Salt Lake Distribution Center at address below. Subscription help line: +1 800 537 5971. Credit card orders (American Express, Discover, MasterCard, Visa) may be taken by phone or at store.ChurchofJesusChrist.org. (Canada Post Information: Publication Agreement #40017431)

POSTMASTER: Send all UAA to CFS (see DMM 507.1.5.2). NONPOSTAL AND MILITARY FACILITIES: Send address changes to Distribution Services, Church Magazines, P.O. Box 26368, Salt Lake City, UT 84126-0368, USA.

LID ZIJN VAN DE KERK IS ALS ...

Om het 200-jarig jubileum van het eerste visioen te herdenken, vieren we in deze uitgave de zegeningen die we ontvangen doordat we lid van De Kerk van Jezus Christus van de Heiligen der Laatste Dagen zijn. Hier zijn drie citaten waarin kerkleiders hebben beschreven wat het inhoudt om lid van de kerk te zijn.

EEN MONARCHVLINDER ZIJN
'Net als de monarchvlinder zijn wij op een reis terug naar ons hemelse thuis, waar we met onze hemelse Ouders worden herenigd. Net als vlinders hebben wij **goddelijke eigenschappen** die ons helpen om onze weg te vinden. [...] Als wij net als zij onze harten met elkaar verweven, zal de Heer ons beschermen [...] en een prachtige caleidoscoop van ons maken.'

Zuster Reyna I. Aburto, tweede raadgeefster in het algemeen ZHV-presidium, 'Eensgezind', *Liahona*, mei 2018, 78.

EEN LEVENSLIJN VOOR ANDEREN ZIJN

'Als wij onze verbonden naleven, zijn we misschien anders dan anderen in onze cultuur of maatschappij, maar we krijgen wel toegang tot inspiratie, zodat we andere oplossingen, andere benaderingen of andere toepassingen kunnen bedenken. We zullen niet altijd bij de wereld passen, maar **als we op een positieve manier anders zijn, kunnen we een redingslijn vormen voor anderen die het moeilijk hebben.'**

Sharon Eubank, eerste raadgeefster in het algemeen ZHV-presidium, 'Ontsteek uw licht', *Liahona*, november 2017, 8.

LID ZIJN VAN EEN KOOR

'Het [is] Gods opzet dat niet alle stemmen in zijn koor hetzelfde klinken. Juist de verscheidenheid – sopranen en altten, baritons en bassen – zorgt voor de mooiste muziek. [...]

Wat er ook gebeurt, verlaat uw positie in het koor niet.

Waarom niet? Omdat u uniek en onvervangbaar bent. Het verlies van zelfs maar één stem heeft effect op alle andere zangstemmen in dit grote stervelingenkoor. Daar behoren ook degenen toe die zich naar hun gevoel aan de rand van de samenleving of aan de rand van de kerk bevinden.'

Ouderling Jeffrey R. Holland van het Quorum der Twaalf Apostelen, 'Gezongen en niet-gezongen liederen', *Liahona*, mei 2017, 49, 50.

Ulisses en Emilia Maio

Porto (Portugal)

Emilia Maio's zus, Custodia, is met ernstige handicaps geboren. Vijftien jaar geleden kwam Custodia bij Emilia en haar man Ulisses wonen. Als familie hebben ze geleerd dat onbaatzuchtige dienstbaarheid binnen de familie een grote bron van vreugde is.

LESLIE NILSSON, FOTOGRAAF

Emilia:

Natuurlijk was het in het begin moeilijk. Ik moest mijn baan opzeggen om voor mijn zus te zorgen. Maar het is ons tot zegen geweest. Kort na ons huwelijk ontdekten Ulisses en ik dat we geen kinderen konden krijgen. Custodia is als een kind dat door God is gestuurd zodat wij voor haar kunnen zorgen. In veel opzichten vult zij de leegte op die we als kinderloos echtpaar voelen. Ze is liefdevol en zorgzaam. Ze lacht graag en gaat graag naar de kerk. Ze is ons zonnestraaltje.

Ulisses:

Mijn familie dienen heeft me altijd geestelijk opgebouwd. Hoewel we als echtpaar niet veel tijd voor elkaar hebben, staan we geestelijk dicht bij elkaar. Wij zijn als familie hechter geworden. De helpende hand van onze Heer was altijd zichtbaar. Hij heeft ons het ene na het andere wonder laten zien. We zijn echt gezegend.

MEER WETEN

Lees meer over Ulisses en Emilia's geloofsreis en bekijk meer foto's in de Evangeliebibliotheek of onlineversie van dit artikel op ChurchofJesusChrist.org/go/3206.

Beginnelsen voor uw bediening

BEDIENING DOOR TEMPELWERK

Anderen helpen om de zegeningen van de tempel te ontvangen, is ook een vorm van bediening.

Tempelbezoek is de moeite waard. President Russell M. Nelson heeft gezegd: ‘De tempel [is] zowel voor onszelf als voor ons gezin van wezenlijk belang [...] voor ons heil en verhoging. [...]’

Ieder van ons [heeft] de constante geestelijke versterking en het persoonlijke onder-richt nodig, die we *alleen* in het huis des Heren krijgen.’¹

Om naar de tempel te gaan, moeten we onze tijd, taken en middelen beheren, en geestelijk voorbereid zijn. Als onderdeel van onze bediening moeten we vaststellen welke hindernissen onze broeders en zusters ervan weerhouden om naar de tempel te gaan, en we moeten hen helpen om daar oplossingen voor te vinden.

De tempel is een zegen die iedereen kan genieten

Meg, een onlangs teruggekeerde zendinge, liep op de voordeur van de Konatempel (Hawai) af toen ze buiten een jonge vrouw

alleen op een bankje zag zitten. Meg had het gevoel dat ze de jonge vrouw moest aanspreken, maar ze wist niet goed wat ze moest zeggen. Dus vroeg ze naar de betekenis van een tatoeage op de enkel van de jonge vrouw. Dat was het begin van een gesprek waarin de jonge vrouw, Lani, haar verhaal kon vertellen.

Lani vertelde Meg hoe moeilijk ze het vond om weer aan alles in de kerk deel te nemen, over de vriendelijke leden die haar daarmee hielpen, en over haar hoop dat ze op een dag aan haar dochtertje, die nu nog een baby was, verzegeld kon worden.

Meg vroeg Lani of ze met haar in de wachtkamer van de tempel wilde gaan zitten. Ze kon dan nog niet verder naar binnen, maar in elk geval was ze dan over de drempel. Lani stemde daarin toe, en samen gingen ze door de deur naar binnen. Een tempelwerker wees ze naar een bank onder een schilderij van de Heiland.

Toen ze daar samen zaten, fluisterde Lani: ‘Ik wilde vandaag erg graag de tempel ingaan,

OVER UW BEDIENINGSERVARINGEN VERTELLEN

Stuur ons ervaringen uit uw bediening aan anderen, of uit de bediening van anderen aan u. Ga naar liahona.ChurchofJesusChrist.org en klik op 'Submit an Article or Feedback'.

maar ik was zo zenuwachtig.' Omdat Meg naar de Geest had geluisterd, werd het stille gebed van Lani verhoord. ***Ideeën om mensen te helpen die geen tempelaanbeveling hebben***

Zelfs leden die nog niet voor een aanbeveling in aanmerking komen, kunnen door de tempel zegeningen ontvangen.

- Vertel hoe de Heer u door tempelwerk heeft gezegend.
- Nodig iemand uit om naar de open dagen van een tempel of een bezoekerscentrum te komen. De agenda met open dagen vindt u op Tempels.KerkVanJezusChristus.org.

Maak het andere mensen makkelijker om naar de tempel te gaan

Zelfs voor leden die een tempelaanbeveling hebben, kan tempelbezoek moeilijk zijn. Sommigen moeten misschien een grote afstand afleggen. Anderen hebben misschien kleine kinderen of oudere familieleden die zorg nodig hebben. We kunnen er samen voor zorgen dat iedereen tempelwerk kan doen.

Leola Chandler voelde zich overweldigd door de zorg die ze haar zieke man en hun vier kinderen verleende. Daarom besloot ze om elke dinsdag naar een nabijgelegen tempel te gaan. Dat werd een bron van gemoedsrust en kracht voor haar.

Op een dag hoorde ze dat enkele oudere zusters in haar wijk dolgraag naar de tempel wilden, maar geen vervoer hadden. Leola bood ze een lift aan. Gedurende de 40 jaar die daarop volgden, ging ze maar zelden alleen naar de tempel.²

Leola werd gezegend, en ze hielp anderen door hen een lift naar de tempel aan te bieden.

Ideeën om anderen met hun tempelbezoek te helpen

Hoe kunt u anderen helpen om vaker naar de tempel te gaan? En misschien zijn de antwoorden ook wel op uzelf toe te passen.

- Ga samen. Bied iemand vervoer aan, of bied aan om dat te regelen. Het zou ook iemand anders kunnen aanmoedigen om naar de tempel te gaan.
- Vraag leden van uw familie of wijk om u te helpen met het verrichten van verordeningen voor uw voorouders, met name als u heel veel familienamen klaar voor verordeningen hebt.
- Bied eventueel uw hulp als oppas aan zodat ouders naar de tempel kunnen gaan. Of bied aan om beurtelings op elkaars kinderen te passen. (Lees voor meer ideeën ‘Tempelavonden makkelijker gemaakt: 6 tips om vaker naar de tempel te gaan’ [digitaal thema-artikel], *Liahona*, januari 2018.)

U kunt deze QR-code scannen om Tempelavonden makkelijker gemaakt: 6 tips om vaker naar de tempel te gaan te lezen.

Als de tempel ver weg is

Chandras 'Roshan' en Sheron Antony uit Colombo (Sri Lanka) besloten zich in de tempel aan elkaar te laten verzegelen. Hun vrienden, Ann en Anton Kumarasamy, waren erg blij voor ze. Maar ze wisten dat het niet makkelijk of goedkoop was om naar de Manillatempel (Filipijnen) gaan.

Roshan en Sheron hadden geld gespaard en maanden van tevoren vluchten geboekt om een betaalbare vlucht te krijgen. Eindelijk brak de grote dag aan. Maar tijdens hun tussenstop in Maleisië ontdekten ze dat ze alleen verder konden vliegen naar de Filipijnen als ze een visum hadden, of met een andere luchtvaartmaatschappij vlogen. Ze konden geen visum krijgen, en ze konden zich niet veroorloven om tickets van een andere luchtvaartmaatschappij te kopen. Maar ze vonden de gedachte aan terugkeren zonder verzegeling ondraaglijk.

Roshan wist niet wat hij moest doen, en belde Anton. Anton en Ann wilden erg graag helpen. Zij waren een van de weinige echtparen in Sri Lanka die in de tempel aan elkaar verzegeld waren, en ze wisten wat een zegen het was. Maar ze hadden onlangs hun spaargeld gebruikt om een familielid in nood te helpen, en ze hadden niet genoeg geld om Roshan en Sheron met tickets voor een nieuwe vlucht te helpen.

In Sri Lanka is het gebruikelijk dat de bruidegom voor de bruid een gouden halsketting koopt zodat ze, als haar echtgenoot mocht overlijden, iets heeft waar ze geld voor kan krijgen. Ann besloot haar halsketting te verkopen om met de aanschaf van nieuwe tickets te helpen. Haar gulle gave stelde Roshan en Sheron in staat om de tempel in Manilla te bereiken.

'Ik weet hoe belangrijk een tempelverzegeling is', zei Ann. 'Ik wist dat Sheron en Roshan een kracht voor de gemeente zouden worden. Ik wilde niet dat ze deze kans zouden mislopen.'³

Ideeën om leden te helpen die niet naar de tempel kunnen

Misschien wordt u voor bediening toegewezen aan mensen die door afstand of kosten niet vaak of helemaal niet naar de tempel kunnen. Maar toch kunt u manieren bedenken om ze de zegeningen van de tempel te laten waarden.

- Geef een les in tempelvoorbereiding of familiegeschiedenis, of ga samen naar zo'n les.
- Geef ze een foto van een tempel om thuis op te hangen.
- Als uzelf naar de tempel bent geweest, vertel dan hoe dat voor u was, en geef uw getuigenis van de tempelverordeningen.
- Vertel ze meer over de verbonden die ze hebben gesloten en hoe ze zich daaraan kunnen houden. Gebruik eventueel 'Onze verbonden met God begrijpen: een overzicht van onze belangrijkste beloften' in de *Liahona* van juli 2012. ■

U kunt deze QR-code scannen om 'Onze verbonden met God begrijpen' te lezen.

NOTEN

1. Russell M. Nelson, 'Voorbeeldige heiligen der laatste dagen worden', *Liahona*, november 2018, 114.
2. Zie LaRene Gaunt, 'Finding Joy in Temple Service', *Ensign*, oktober 1994, 8.
3. Ann en Anton kregen de halsketting terug dankzij een terugbetaling van het algemeen hulpfonds voor tempelbezoekers. Dat fonds maakt een eenmalig bezoek aan de tempel mogelijk voor diegenen die anders niet in staat zouden zijn om naar de tempel te gaan.

De Heer leidt zijn kerk door
profeten en apostelen

**President
Dallin H. Oaks**
 Eerste raadgever
 in het Eerste
 Presidium

Noot van de redactie: president Oaks leert ons dat de Heiland zijn kerk heeft gesticht zodat Gods kinderen voor de verhoging in aanmerking kunnen komen. In dit artikel kijken we hoe de Heer dat doel bereikt door middel van profeten en apostelen, die het gezag hebben om namens Hem op te treden.

Voor het werk van de Heer is een organisatie nodig die door Hem geleid wordt, door middel van leiders die Hij heeft gekozen en het gezag heeft gegeven om op zijn aanwijzing zijn doeleinden te volbrengen. In de Schriften staat dat dergelijke leiders altijd profeten en apostelen waren. Dat was zo in de tijd van het verbondsvolk Israël, en in het midden des tijds, en dat is nog steeds zo in de herstelde Kerk van Jezus Christus.

De Heer leidt zijn volk door middel van een organisatie

Het doel van onze hemelse Vader is om ‘de onsterfelijkheid en het eeuwige leven van de mens tot stand te brengen’ (Mozes 1:39). In deze bedeling doet Hij dat door middel van De Kerk van Jezus Christus van de Heiligen der Laatste Dagen, die tot doel heeft ‘om personen en gezinnen op de verhoging voor te bereiden’.¹

‘Het grote, belangrijke drietal taken dat de kerk opgelegd heeft gekregen’, heeft president Gordon B. Hinckley (1910–2008) gezegd, is ‘allereerst om het evangelie van Jezus Christus aan de mensen op aarde uit te dragen; ten tweede om het evangelie in het leven van de kerkleden toe te passen; en ten derde om de zegeningen van het evangelie door plaatsvervangend werk te bieden aan hen die door de sluier van de dood zijn heengegaan.’²

In onze tijd lijken veel mensen wel spiritualiteit of godsdienst te willen, maar denken ze dat dit zonder een godsdienstige organisatie kan. Zij die denken dat dit zonder een formele organisatie mogelijk is, negeren de uitstekend gedocumenteerde geschiedenis van wat de Heer Jezus Christus heeft gevestigd om de continuïteit en doelmatigheid van zijn evangelie en leringen zeker te stellen. Zoals ouderling D. Todd Christofferson van het Quorum der Twaalf Apostelen vijf jaar geleden in een noemenswaardige conferentietoespraak heeft gezegd: ‘Jezus [organiseerde] zijn werk in het midden des tijds zodanig dat het evangelie tegelijkertijd in meerdere landen en onder diverse volken gevestigd kon worden.’³ Die organisatie bestond uit de apostelen en andere functionarissen die in het Nieuwe Testament genoemd worden.

Waarom is er een organisatie nodig om de doeleinden van de Heer te volbrengen? Hoewel onze Heiland ons individueel liefheeft en helpt,

De organisatie van de Kerk van Jezus Christus moet leiders hebben die door Hem gekozen zijn, en die de macht en het gezag hebben ontvangen om zijn wil aan zijn volk bekend te maken.

30 JEZUS CHRISTUS en TWAALF APOSTELN

volbrengt Hij zijn doeleinden voor Gods kinderen als geheel – met name zijn verbondsvolk – door middel van een organisatie die door profeten en apostelen geleid wordt.

De individuele leden van wat de apostel Paulus ‘het lichaam van Christus’ (1 Korinthe 12:27) noemde, kunnen alleen door een organisatie de benodigde kansen krijgen op de geestelijke groei die het doel van hun schepping is. En alleen een organisatie met verschillende talenten en een verscheidenheid aan activiteiten kan alles doen wat nodig is om het werk van de Heer uit te voeren.

Dingen die alleen door georganiseerde groepen gelovigen gedaan kunnen worden, zijn onder meer grote acties om de armen te helpen, het evangelie in de hele wereld te verkondigen, en tempels te bouwen en te onderhouden. De profeet Joseph Smith heeft gezegd dat God met het vergaderen van zijn volk altijd tot doel had ‘een huis voor de Heer te bouwen waar Hij [...] de verordeningen van zijn huis en de heerlijkheden van zijn koninkrijk aan zijn volk [kon] openbaren en de mensen de weg naar het eeuwig heil kon wijzen.’⁴

Er is ook een organisatie nodig om dit gebod van de Heer te gehoorzamen: ‘Wees één; en indien u niet één bent, bent u de mijnen niet’ (Leer en Verbonden 38:27). President Henry B. Eyring van het Eerste Presidium heeft uitgelegd dat we die eenheid niet in ons eentje kunnen bereiken. ‘We moeten er samen met anderen naar streven en ervoor in aanmerking komen. Het is dan ook niet verbazend’, heeft hij opgemerkt, ‘dat God ons aanspoort om bijeen te komen, zodat Hij ons kan zegenen.’⁵

Gelovigen moeten hun religie ook door middel van een godsdienstige organisatie ervaren omdat het de enige manier is om door bevoegde leiders voor zonde en overtreding vermaand of gekastijd te worden. Die kastijding is van wezenlijk belang voor onze geestelijke groei (zie Leer en Verbonden 136:31; 101:4–5; zie ook Mosiah 23:21–22).

Ouderling Neal A. Maxwell (1926–2004) heeft nog een reden genoemd waarom godsdienstige of spirituele mensen zich moeten organiseren: ‘Omdat willekeurige, individuele goedheid niet voldoet in de strijd tegen het kwaad.’⁶

De herstelde Kerk van Jezus Christus wordt door profeten en apostelen geleid

De organisatie van de Kerk van Jezus Christus moet leiders hebben die door Hem gekozen zijn, en die de macht en het gezag hebben ontvangen om zijn wil aan zijn volk bekend te maken.

De Heiland heeft gezegd: ‘Niet u hebt Mij uitverkoren, maar Ik heb u uitverkoren, en Ik heb u ertoe bestemd dat u zou heen gaan en vrucht dragen’ (Johannes 15:16). In de Bijbel wordt duidelijk gemaakt Wie profeten en apostelen kiest. In het Oude Testament is dit duidelijk te zien aan de roeping van Mozes en Samuel en in het Nieuwe Testament is dit te zien aan de roeping van de twaalf apostelen en de apostel Paulus (zie Exodus 3; 1 Samuel 3; Markus 3; Handelingen 9). Deze leiders boden zich niet vrijwillig aan, en ze werden niet door de gelovigen gekozen.

Uit de Bijbel blijkt ook dat religieuze leiders het gezag van Gods priesterschap moeten hebben, dat bevestigd wordt door iemand die dat gezag al draagt. De Bijbelse beschrijvingen van de roeping en aanstelling van Aäron, of van de twaalf apostelen en leden van de Zeventig, illustreren dit beginsel (zie Exodus

1835 JOSEPH SMITH en TWAALF APOSTELEN

NU RUSSELL M. NELSON en TWAALF APOSTELEN

28:1–4; Markus 3:14–15; Lukas 10:1, 17). Men kreeg geen priesterschapsgezag door in de Schriften te lezen, of uit een verlangen om te dienen. En de ordening waarmee priesterschapsgezag op iemand wordt bevestigd, komt van de hoofden van de kerk, en wordt openbaar gemaakt (zie Leer en Verbonden 42:11).

In het Oude Testament waren de geestelijke leiders profeten. Volgens de beschrijving hadden zij drie verschillende rollen. Sommigen waren mannen Gods die voor hun nakomelingen een profetische rol hadden, zoals Abraham. Sommigen waren leiders die zowel politieke als priesterlijke macht hadden, zoals Mozes en Jozua. De meesten vervulden hun profetische rol onafhankelijk van een patriarchale of politieke functie, zoals Samuel en Jesaja. In het Boek van Mormon vinden we dezelfde drie functies van profeten, zoals Lehi (patriarch), koning Benjamin (politiek leider), en Alma de jonge (nadat hij zijn functie als hoofdrechtter had opgegeven) (zie 1 Nephi 1–2; Mosiah 1–6; Alma 4–5). Het is echter duidelijk dat alle profeten die Jezus Christus voorgingen de mensen tot bekering riepen, en bovenal van de komst van de Messias profeteerden.⁷

Het ambt van apostel werd voor het eerst in het Nieuwe Testament genoemd, toen de Heiland apostelen riep als onderdeel van de organisatie van zijn bediening om te verkondigen, te dopen en te genezen. Later schreef Paulus dat de kerk wordt ‘gebouwd op het fundament van de apostelen en profeten, waarvan Jezus Christus Zelf de hoeksteen is’ (Efeze 2:20). Jezus riep ook zeventigers en stuurde hen uit om te dienen (zie Lukas 10:1, 17), en Hij keurde de roeping van andere functionarissen goed, zoals herders en leraars (zie Efeze 4:11).

Een uiterst belangrijke functie van apostelen in de kerk die Jezus Christus vestigde, was de sleutels van het priesterschap

te dragen. Toen de Heiland de apostel Petrus ‘de sleutels van het koninkrijk der hemelen’ beloofde, zei Hij dat dit de macht was om het volgende te doen: ‘Wat u bindt op de aarde, zal in de hemelen gebonden zijn’ (Mattheüs 16:19). Met andere woorden, met die sleutels zijn wij ervan verzekerd dat de priesterschaphandelingen die op aarde met bevoegdheid worden uitgevoerd, een hemelse uitwerking hebben. Apostelen die de sleutels van het priesterschap dragen, hebben het recht en de verantwoordelijkheid om de bezigheden van Gods priesterschap en van de Kerk van Jezus Christus op aarde te presideren en te leiden.⁸ Dat omvat het uitvoeren van en het toezicht op de essentiële verordeningen van het evangelie.

Een van de taken van profeten en apostelen is de profetische plicht en gave om in de leerstellingen van het evangelie te onderwijzen, en te getuigen als ‘bijzondere getuigen van de naam van Christus in de gehele wereld’ (Leer en Verbonden 107:23). Zij geven aan wat waar en wat onwaar is, en zeggen met gezag: ‘Aldus zegt de Heer.’ President J. Reuben Clark jr. (1871–1961), eerste raadgever in het Eerste Presidium, heeft gezegd dat apostelen ‘het recht, de macht en het gezag hebben om de bedoeling en wil van God voor zijn volk uit te spreken, uit hoofde van de algehele macht en het gezag van de president van de kerk.’⁹

Als dienstknechten van de Vader en de Zoon, onderwijzen en adviseren apostelen en profeten de leden volgens de ingevingen van de Heilige Geest, zonder enig verlangen om iets anders dan de waarheid te spreken, en allen aan te moedigen om het pad naar Gods zegeningen te volgen, inclusief zijn uiteindelijke bestemming voor al zijn kinderen: het eeuwige leven, ‘de grootste van alle gaven van God’ (Leer en Verbonden 14:7). We kunnen op hen vertrouwen.

Er is één duidelijke, zuivere, onbevooroordeelde stem waar u altijd op kunt rekenen. En dat is de stem van de levende profeet en de apostelen.

President M. Russell Ballard, waarnemend president van het Quorum der Twaalf Apostelen, heeft gezegd: ‘In de huidige wereld, waar 24 uur per dag commentatoren op radio en televisie tegengestelde meningen verkondigen, waar marketingmensen om alles van uw geld tot uw aandacht wedijveren, is er één duidelijke, zuivere, onbevooroordeelde stem waar u altijd op kunt vertrouwen. En dat is de stem van de levende profeet en de apostelen. Hun enige motivatie is “het eeuwigdurend welzijn van [uw] ziel” (2 Nephi 2:30).’¹⁰

Toegang hebben tot de leringen van apostelen en profeten, is zowel een zegen als een grote plicht. De zegen is de makkelijke toegang tot wat de Heer wil dat wij horen. De plicht is dat deze toegang tot de leringen van de Heer ons verantwoordelijk maakt om die leringen ook werkelijk te horen en ernaar te leven. Helaas falen sommige gelovigen in de uitvoering van deze plicht. Het is niet verbazend dat veel mensen in de wereld het feit verwerpen dat God apostelen en profeten het gezag en de inspiratie geeft om namens Hem te spreken. Nog meer mensen verwerpen profeten en apostelen omdat zij het bestaan van God of het bestaan van een absoluut goed en kwaad ontkennen.

Gelukkig kiezen velen ervoor om de leringen van profeten wel te geloven en te volgen. Zij ontvangen de beloofde zegeningen. President Russell M. Nelson heeft gezegd: ‘Gods aloude aanpak om zijn kinderen bij monde van profeten te onderrichten, verzekert ons ervan dat Hij iedere profeet en iedereen die profetische raad aanneemt, zal zegenen.’¹¹

Profeten en apostelen voeren hun taken uit met raden

De Heer leidt zijn kerk door profeten (meervoud) en apostelen (meervoud), en zij voeren hun taken door middel van raden uit. Daar zijn veel voorbeelden van.

De Heer roept een profeet om een nieuwe bedeling in te luiden. Wanneer die nieuwe herstelling groeit en tot wasdom komt, wordt de leer en het beleid voor de groep geopenbaard, en onderwezen door middel van een organisatie die door apostelen en profeten geleid wordt. Dus toen de herstelde kerk in deze laatste bedeling groeide en tot wasdom kwam, openbaarde de Heer

dat een raad bestaande uit het Eerste Presidium en twaalf apostelen over de belangrijkste kwesties en moeilijkste zaken moest beslissen (zie Leer en Verbonden 107:78–79). In die raad moet elke beslissing ‘door de eenparige stemming daarvan tot stand komen’ (Leer en Verbonden 107:27). Anders ‘hebben hun besluiten niet het recht op dezelfde zegeningen als de besluiten van een quorum van drie presidenten in vroeger dagen’ (Leer en Verbonden 107:29).

Dit alles geeft blijk van de aanwijzing van de Heer dat zijn kerk door raden van apostelen en profeten moet worden bestuurd. Dit beschermt en bevordert de eenheid die in de kerk van de Heer van essentieel belang is.

‘De Heer heeft aan het begin van dit werk geopenbaard dat er drie hogepriesters horen te zijn die de hoge priesterschap van deze kerk presideren, en de hele kerk’, zei president Joseph F. Smith (1838–1918) tijdens de algemene conferentie waarin hij als president van de kerk werd gesteund.¹² Hij bevestigde het belang van *drie* hogepriesters in het presidium met de volgende woorden: ‘dat het verkeerd is als één man al het gezag en de macht van het presidium in De Kerk van Jezus Christus van de Heiligen der Laatste Dagen heeft.’¹³ Hij voegde daar aan toe: ‘Het is nooit de bedoeling van de Heer geweest dat één man alle macht zou hebben, en daarom heeft Hij in deze kerk presidenten, apostelen, hogepriesters, zeventigers [enzovoorts] geplaatst.’¹⁴

Dat in deze uitspraak *profeten* en *apostelen* in het meervoud genoemd worden, is ook iets dat in deze bekende lering van president Joseph Fielding Smith (1876–1972) opvalt: ‘Er is één ding dat wij heel duidelijk voor ogen moeten hebben. Noch de president van de kerk, noch het Eerste Presidium, noch de verenigde stem van het Eerste Presidium en de Twaalf, zal de heiligen ooit op een dwaalspoor brengen. Noch zullen zij raad aan de wereld geven die in strijd is met de wil van de Heer.’¹⁵

Om de officiële leer van de Kerk van Jezus Christus te worden, moeten de individuele leringen van apostelen en zelfs van profeten middels een goedkeuringsprocedure door andere apostelen en profeten worden bevestigd. In de Bijbel wordt dit geïllustreerd door de goedkeuring die de apostelen hechtten aan de openbaring die Petrus ontving over de verkondiging van het evangelie aan de heidenen (zie Handelingen 11:1, 18). We zien het ook in het meningsverschil over de noodzaak tot besnijdenis, die aan de apostelen werd voorgelegd. Petrus herinnerde hen aan het belang van de openbaring die hij had ontvangen, en de raad keurde zijn conclusie goed en loste het meningsverschil op door de kerk een bevestigingsbrief te sturen (zie Handelingen 15).

We zien het ook in de herstelde kerk omdat de leer pas gecanoniseerd wordt als de leden van de kerk die middels de wet van algemene instemming hebben ontvangen (zie Leer en Verbonden 26:2, 28:13). Dat beginsel is in 1830 geopenbaard en wordt sindsdien toegepast.¹⁶ Dit gebruik, dat in de periode die we de afval noemen niet bij kerken in zwang was, voorkomt dat evangeliewaarheden worden veranderd, of door individuele denkbeelden of meningen worden beïnvloed.

Ten laatste wordt de essentiële eensgezindheid aangaande de leer onder de verschillende leiders in stand gehouden door de reeds lang ingestelde regel, dat vragen die aan individuele apostelen of andere autoriteiten over de leer of het beleid worden gesteld waarop het antwoord niet duidelijk in de Schriften of handboeken staat, aan het Eerste Presidium worden doorgegeven (zie Leer en Verbonden 124:126).¹⁷

Profeten en apostelen getuigen van Jezus Christus

De profet Joseph Smith heeft tijdens zijn bediening gezegd: ‘Zoals God Abraham, Izak en Jakob als familie bestuurde, en de kinderen Israëls als natie; zo zullen wij, als kerk, ook door Hem geleid moeten worden als we voorspoedig, behouden en gesteund willen worden.’¹⁸

In dit artikel hebt u gelezen hoe de Heer zijn werk door de eeuwen heen heeft gedaan, en hoe dit patroon en deze procedure in onze tijd nog steeds worden gebruikt. Zoals de apostel Petrus heeft geschreven: van Christus ‘getuigen al de profeten’ (Handelingen 10:43). In onze tijd blijft de Heer zijn werk door middel van profeten en apostelen uitvoeren. Zij zijn bevoegd om namens Hem op te treden in zijn werk om het eeuwig leven van de mens tot stand te brengen. ■

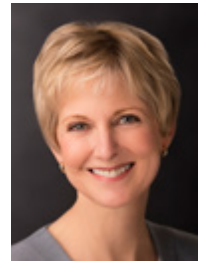
NOTEN

1. *Handboek 2: de kerk besturen* (2010), 2.2.
2. *Teachings of Gordon B. Hinckley* (1997), 118.
3. D. Todd Christofferson, ‘Waarom de kerk’, *Liahona*, november 2015, 108 (deze toespraak was een belangrijke bron voor deel I van dit artikel); zie ook David A. Edwards, ‘We Need Christ’s Church’, youth.ChurchofJesusChrist.org.
4. *Leringen van kerkpresidenten: Joseph Smith* (2007), 448.
5. Henry B. Eyring, ‘Onze harten tot één samensmeden’, *Liahona*, november 2008, 69.
6. Neal A. Maxwell, ‘Why Not Now?’ *Ensign*, november 1974, 13.
7. Zie Gids bij de Schriften, ‘Profeet’.
8. Zie *Handboek 2*, 2.2.
9. J. Reuben Clark jr., in Boyd K. Packer, ‘The Twelve Apostles’, *Ensign*, november 1996, 6.
10. M. Russell Ballard, in ‘Sustaining Our Prophets and Apostles’, ChurchofJesusChrist.org; zie ook ‘Here Am I, Send Me’ (devotional aan de Brigham Young University, 13 maart 2001), 5, speeches.byu.edu.
11. *Teachings of Russell M. Nelson* (2018), 305.
12. *Leringen van kerkpresidenten: Joseph F. Smith* (1998), 223.
13. Zie Joseph F. Smith, *Evangelieleer*, 5e editie (1939), 176–177.
14. Zie Joseph F. Smith, *Evangelieleer*, 177.
15. Joseph Fielding Smith, ‘Eternal Keys and the Right to Preside’, *Ensign*, juli 1972, 88.
16. Zie Leer en Verbonden, inleiding tot afdeling 138; uitleg van Officiële verklaring 2; en Boyd K. Packer, *The Holy Temple* (1980), 202.
17. Zie James E. Faust, *Reach Up for the Light* (1990), 28–29; zie ook Leer en Verbonden 68:4 en de uitleg in Joseph Fielding Smith, *Doctrines of Salvation*, samengesteld door Bruce R. McConkie (1954), 1:185–186.
18. *Leringen van kerkpresidenten: Joseph Smith*, 175.

Deze schilderijen van kunstenaressen uit de kerk beelden de invloed en de vele rollen van vrouwen uit.

Jean B. Bingham
Algemeen
ZHV-presidente

Buitengewone dochters van God

We kunnen onze familieleden en anderen op buitengewone manieren helpen door kleine, eenvoudige goede daden.

Noot van de redactie: wat betreft de reden waarom we de kerk nodig hebben, legt zuster Bingham uit hoe we door ons lidmaatschap van een organisatie zoals de zustershulpvereniging geholpen worden om ons goddelijk potentieel te bereiken doordat we samen deelnemen aan het heilswerk van de Heer.

Mijn verhaal is vrij alledaags. In mijn jeugd leerde ik graag, maar ik was nooit de beste leerling van de klas. Ik ben geen deskundige op welk gebied dan ook. Ik speel piano, maar *nét* goed genoeg om me door een lofzang heen te worstelen. Ik kijk graag naar kunst in museums, maar mijn kunstzinnige talenten beperken zich tot wat tekeningen in notitieboekjes. Ik kan een draagbare rok naaien, maar een kostuum in elkaar zetten gaat mijn vaardigheden te boven.

Hoewel ik een goede gezondheid had en graag door het park jogde of in het meer zwom, deed ik op geen enkel niveau mee aan de sporten op school. Ik werd nooit uitgenodigd voor het jaarlijkse schoolgala, en ik ben nooit ergens voorzitter van geweest. Ik behoorde nooit tot de groep populaire leerlingen, en een van mijn uiterst aantrekkelijke vriendinnen bestudeerde eens uitgebreid mijn gezicht, en zei toen: 'Je zult nooit een schoonheid worden, maar je kunt er wel schattig uitzien.' Met andere woorden, ik was een doorsnee scholier.

Sommigen van u herkennen zich hier misschien in, en vinden misschien ook dat u niet meer dan doorsnee bent – misschien zelfs wel minder dan doorsnee. Als u menselijk bent – en met name als vrouw – hebt u waarschijnlijk wel momenten van zelftwijfel gehad, en de ontmoedigende gedachte gekoesterd dat u niet bent wie u eigenlijk wilt zijn.

En ondanks het feit dat ik slechts doorsnee ben, helpt onze hemelse Vader mij om de gaven en deugden te ontwikkelen waarvan Hij weet dat ik daarmee kan worden wat Hij voor mij in gedachten heeft. Weet dat onze hemelse Vader u alles zal bieden wat *u* nodig hebt om een buitengewone dochter van God te worden. Ieder van ons kan spectaculair worden vanwege onze unieke combinatie van talenten en vaardigheden.

In tegenstelling tot de wereld is er in zijn koninkrijk geen winnaarspodium met ruimte voor slechts een of twee mensen. *Ieder* van zijn dochters is in het voorsterfelijk leven onderwezen, voorbereid en van gaven voorzien, met het wonderbaarlijke potentieel om een koningin in het celestiale koninkrijk te worden.

Uw grootse potentieel

Wat wilt u in uw leven bereiken? Wat zijn uw doelen en ambities? Als het uw langetermijndoel is om het celestiale koninkrijk te bereiken en voor altijd bij onze hemelse Ouders en uw dierbare familieleden te wonen, zult u, als u zich daarop concentreert, verder komen dan u nu voor mogelijk houdt (zie 1 Korinthe 2:9).

U hebt een enorm potentieel ten goede omdat u een verbondsdochter van hemelse Ouders bent. Het bewijs dat u van nature een groots potentieel hebt, is het feit dat u op aarde geboren bent omdat u in de voorsterfelijke wereld besloot om het heilsplan van onze hemelse Vader te aanvaarden en het voorbeeld van zijn Zoon, Jezus Christus, te volgen. En omdat Jezus Christus bereid was om de zonden en onvolkomenheden – of ontoereikendheden – van ieder van ons op Zich te nemen (zie Alma 7:11–13) en door zijn oneindige verzoening die heilige taak te vervullen, kunnen wij er alle vertrouwen in hebben dat wij kunnen worden wat God met ons voor ogen heeft. Sluiten en onderhouden we heilige verbonden, dan geven we blijk van ons verlangen om dat goddelijke potentieel te bereiken. We weten dat we dit niet alleen kunnen, maar door de liefde van onze hemelse Vader en de barmhartigheid van de Heiland, kunnen wij alles bereiken wat voor onze verhoging nodig is.

Ik had veel aan die gedachte toen ik als algemeen ZHV-presidente werd geroepen. Omdat ik weet dat ik niet alle wijsheid heb, en zelf niet al het benodigde kan doen, put ik troost en kracht uit de wetenschap dat God ‘alle wijsheid en alle macht bezit, zowel in de hemel als op aarde’ (Mosiah 4:9) en dat, als we gewoon ons best doen, hoe onvolmaakt we ook zijn, de Heer ‘aan [onze] rechter- en aan [onze] linkerhand [zal] zijn [...] en [zijn] engelen [...] rondom [ons zullen] zijn om [ons] te schragen’ (Leer en Verbonden 84:88). Al wat Hij verlangt, is ‘het hart en een gewillige geest’ (Leer en Verbonden 64:34). Gehoorzamen wij zijn geboden, dan worden wij gesterkt om alles te bereiken wat in dit leven van ons gevraagd wordt. Bovendien kunnen wij dan voldoen aan de vereisten om in het hiernamaals zijn koninkrijk te betreden. De keuze om een discipel van Jezus Christus te worden, geeft ons de kans om meer invloed op

de mensen om ons heen uit te oefenen dan we voor mogelijk zouden houden.

Waar we ook wonen, hoe ons gezin er ook uitziet, wat voor saldo we ook op onze bankrekening hebben, of hoelang we ook lid van de kerk zijn, ieder van ons kan grote invloed ten goede uitoefenen. U thuis en in de gemeenschap integer gedragen, vriendelijke woorden tegen een moeilijk kind of een lastige collega spreken, blijk van uw normen geven door fatsoenlijke kleding te dragen, en buiten uw comfortzone stappen om kennis te maken met de mensen om u heen, zijn slechts enkele van de vele eenvoudige manieren waarop we andere mensen kunnen beïnvloeden zodat zij ook tot een hoger niveau kunnen rijzen.

Wie verhalen kent uit de geschiedenis van het ontstaan van nederzettingen op de grens van de beschaving over de hele wereld, weet dat veel plaatsen gewoon als een willekeurige verzameling ruwe bonken begon, die daar kwamen om zaken te doen en hun geluk te zoeken. Pas als er vrouwen in toenemende aantallen arriveerden, die erop stonden dat er kerken en scholen werden gesticht, en er een ordelijk milieu werd geschapen, werd er vooruitgang geboekt op het gebied van wat we een beschaafd leven zouden noemen.

‘Sinds mensenheugenis heeft de samenleving vertrouwd op de morele kracht van de vrouw’, aldus ouderling D. Todd Christofferson van het Quorum der Twaalf Apostelen. ‘Hoewel zeker niet de enige positieve invloed in de samenleving, is het morele fundament dat door vrouwen is gelegd het algemeen welzijn op unieke wijze ten goede gekomen. En omdat die zo algemeen verspreid is, wordt deze bijdrage van vrouwen vaak ondergewaardeerd. [...] Vrouwen komen met een zekere deugd naar deze wereld, een goddelijke gave, die hen deskundig maakt in het bijbrengen van kwaliteiten als geloof, moed, empathie en nuancering in relaties en culturen.’¹

Vrouwen krijgen gaven waardoor ze niet alleen het grote plaatje maar ook de details zien,

*De Heer is blij met wat u doet
als u zich op het dienen van
zijn kinderen concentreert.*

en vaak tegelijkertijd. Ontdek die gaven, en gebruik ze, lieve zusters!

Ik herinner me dat president James E. Faust (1920–2007) ons met zijn diepe maar nederige stem vertelde: ‘Ik vrees dat u, zusters, bij lange na niet beseft welk een goede invloed u hebt. U, zusters, verrijkt de hele mensheid. [...] Iedere vrouw draagt aan haar gezin en aan de kerk haar eigen afzonderlijke, unieke talenten bij.’²

Wat betekent de ZHV voor u?

Als volwassen vrouwelijke leden van de zustershulpvereniging van De Kerk van Jezus Christus van de Heiligen der Laatste Dagen horen u en ik bij een van de grootste en oudste vrouwenorganisaties in de wereld. Met ruim 7,1 miljoen zusters over de hele wereld, hebben we een band die eeuwig kan zijn.

De ZHV is meer dan een klas op zondag. Zoals president Faust ons geleerd heeft, is het een door God opgericht zusterschap. Het is een plek om te leren. Het is een organisatie waarvan het handvest inhoudt dat wij voor anderen zorgen, wat tot uitdrukking komt in ons motto: ‘De liefde vergaat nimmermeer.’

‘Het lidmaatschap in de zustershulpvereniging [...] biedt een thuis ver weg van [ons] hemelse thuis, waar [wij] met anderen om kunnen gaan die [onze] geloofsovertuigingen en waarden delen.’³

Het gaat niet altijd van een leien dakje.

Als u in de zustershulpvereniging een minder prettige ervaring hebt gehad, bedenk dan dat wij allemaal nog aan het leren zijn. Het is een veilige plek waar zusters vragen kunnen stellen en op zoek kunnen gaan naar hun identiteit en zingeving. Het is een plek waar wij individueel kunnen opbloeien en ons collectief kunnen verbeteren.

Als u de bijgewerkte verklaring over de doelstelling van de zustershulpvereniging kent, dan weet u: ‘De zustershulpvereniging bereidt vrouwen voor op de zegeningen van het eeuwige leven door personen en gezinnen door verordeningen en verbonden te sterken, en door eensgezind mensen in nood te helpen.’⁴

Dus allereerst werken we aan het vervullen van ons goddelijke potentieel. Om dat te doen ‘staan [wij] zijde aan zijde [...] bij ons werk’ om lief te hebben en in naam van de Heiland ‘in liefde te schragen en steeds op te bouwen’.⁵ Wij nemen deel aan het heilswerk, wat zendingswerk door de leden omvat, behoud van bekeerlingen, heractivering van minder-actieve leden, tempelwerk en familiegeschiedenis, en evangelieonderwijs⁶ – alles wat u al doet.

Waar beginnen we?

Waar en hoe doen we dit werk? Als we in de kerk onze arm om een verlegen zuster heen slaan, als we contact opnemen met een jonge vrouw die het moeilijk heeft, als we ons best doen om dagelijks een kind te voeden en te kleden, als we onze naasten vertellen wat ons in het herstelde evangelie blij maakt, als we naar de tempel gaan wanneer het eigenlijk niet uitkomt, als we proberen onze talenten te ontwikkelen zodat we een werktuig in de handen van de Heer kunnen zijn – al deze handelingen, en nog veel meer eenvoudige maar veelbetekenende vormen van dienstbetoon, maken deel van het heilswerk uit. *Dat* is onze zending, en dat is een grote opdracht,⁷ maar het *is te doen* als we allemaal een bijdrage leveren – en volhouden!

Zoals Emma Smith, de eerste algemeen ZHV-presidente in 1842 heeft gezegd: 'We gaan iets bijzonders doen.'⁸

Een drukke jonge moeder in de Amerikaanse staat Arizona, vroeg zich bijvoorbeeld af wat zij kon doen om een vluchtelingengezin te helpen dat pas in haar woonplaats was aangekomen. Ze hoorde al gauw dat ze nog wat spullen voor hun lege flat nodig hadden. Toen ze met haar kinderen bij het gezin langsging om de spullen te brengen, beseftte ze dat de moeder geen tas had om haar persoonlijke bezittingen in te dragen. Ze wist dat zijzelf en enkele van haar vriendinnen extra tassen hadden, dus ze plaatste een oproep op sociale media. Dat eenvoudige begin is uitgegroeid tot een pakhuis vol met spullen voor gezinnen die net zijn aangekomen, en heeft een warme band gesmeed tussen deze vrouwen van verschillende godsdiensten.

Zuster Eliza R. Snow, de tweede algemeen ZHV-presidente, heeft van de zegeningen van de zustershulpvereniging getuigd: 'Als de dochters en moeders in Israël zich op hun huidige terreinen [beperkt] voelen, zullen ze nu volop de gelegenheid krijgen om de vermogens en capaciteiten waarmee zij ruimschoots zijn begiftigd aan te spreken en goed te doen.'⁹

Dus wat voor bijzonders gaat u doen? Kies iets dat u met uw beschikbare tijd en middelen kunt doen. 'Loop niet harder, of werk niet meer, dan u kracht en middelen hebt; maar wees ijverig' (Leer en Verbonden 10:4). Of uw heilswerk in deze levensfase nu thuis plaatsvindt, of dat uw invloed zich wereldwijd uitstrekt, of ergens daar tussenin, de Heer is blij met uw inzet als u zich concentreert op het dienen van Gods kinderen en op het eeuwige doel om als een nieuwe, verbeterde versie van uw geestelijke zelf bij Hem terug te keren. Zoals ouderling Dieter F. Uchtdorf van het Quorum der Twaalf Apostelen zo bondig heeft gezegd: 'De verhoging is ons doel; het discipelschap is onze reis ernaartoe.'¹⁰

Zetten wij deze reis van ons discipelschap voort, moge ieder van ons dan besluiten om op bijzondere manieren kleine, eenvoudige goede daden voor onze familieleden en anderen te doen. Mogen wij onze banden in deze door God opgerichte organisatie koesteren, Jezus Christus leren kennen en Hem volgen, want zijn leringen en volmaakte voorbeeld zullen ons terug naar onze hemelse Vader leiden. ■

Naar een toespraak gehouden tijdens een vrouwenconferentie aan de Brigham Young University op 5 mei 2017.

NOTEN

1. Zie D. Todd Christofferson, 'De morele kracht van vrouwen', *Liahona*, november 2013, 29.
2. James E. Faust, 'Wat het inhoudt een dochter van God te zijn', *Liahona*, januari 2000, 102.
3. Zie James E. Faust, 'Wat het inhoudt een dochter van God te zijn', 100.
4. *Handboek 2: de kerk besturen* (2010), 9.1.1.
5. 'Wij zusters in Zion', *Lofzangen*, nr. 200.
6. Zie *Handboek 2*, 5.1.
7. Zie 'Wij zusters in Zion', *Lofzangen*, nr. 200.
8. Emma Smith, in *Dochters in mijn koninkrijk: de geschiedenis en het werk van de zustershulpvereniging* (2011), 14.
9. Zie Eliza R. Snow, in *Dochters in mijn koninkrijk*, 44.
10. Dieter F. Uchtdorf, 'Het werkt uitstekend!' *Liahona*, november 2015, 23.

Er zijn veel eenvoudige dingen die we kunnen doen om anderen ertoe aan te zetten een hoger niveau te bereiken.

Sharon Eubank

Eerste raadgeefster
in het algemeen
ZHV-presidium

EN DE HEER NOEMDE ZIJN VOLK

Mogen wij de profetische opdracht vervullen om Zion op te bouwen – om één van hart en één van zin te zijn, in rechtvaardigheid te leven en ernaar te streven dat er geen armen onder ons zijn.

ZION

Noot van de redactie: zuster Eubank schetst hier als lid van het algemeen ZHV-presidium en presidente van Latter-day Saint Charities haar unieke kijk op het doel en de organisatie van de kerk waarmee we eendrachtig de armoede in onze gemeenschap en in ons hart kunnen uitbannen.

Als mensen het Centrum voor humanitaire hulp van de kerk in Salt Lake City komen bezoeken, vraag ik ze vaak een uitspraak van Joseph Smith voor te lezen, die in de hal hangt: '[Een lid van de kerk] moet de hongerigen voeden, de naakten kleden, voor de weduwen zorgen, de tranen van de wezen drogen, de behoeftigen troosten, in deze kerk, in een andere kerk of in geen enkele kerk, waar ze ook te vinden zijn.'¹

Hij deed die uitspraak in een periode dat de kerk diep in de schulden zat, de leiders bekeerlingen in een nieuw land vestigden en de Nauvootempel in aanbouw was. Hoe haalde de profeet Joseph het in zijn hoofd dat hij in *deze* kerk voor de armen wilde zorgen, laat staan in andere kerken? Maar zelfs in die benarde omstandigheden beseftte Joseph dat de zorg voor de behoeftigen *altijd* de volle aandacht van het verbondsvolk van de Heer moet hebben.

Een visie op Zion

Een van de eerste taken die Joseph na de oprichting van de kerk in april 1830 ter hand nam, was een geïnspireerde vertaling van de Bijbel maken. Ik heb me vaak afgevraagd waarom. Waarom zou hij op dat cruciale moment in de geschiedenis van de kerk Genesis opnieuw gaan vertalen? Dat boek was al zo bekend. Maar dat vertaalwerk resulteerde uiteindelijk in het boek Mozes in de Parel van grote waarde. De waardevolle details erin bleken voor de hedendaagse kerk van cruciaal leerstellig belang te zijn.

In die hoofdstukken staan de belevenissen van Mozes en Henoeh beschreven. Die lijken in sommige opzichten opmerkelijk veel op wat Joseph zelf meemaakte. Elke profeet werd door de Heer geroepen om een groot werk te doen. De Heer toonde ieder van hen zijn scheppingen, zodat ze zich hun aandeel in het plan beter konden voorstellen (zie Leer en Verbonden 76; Mozes 1; 7). We kunnen hun overkoepelende taak als volgt omschrijven: **Israël als priestervolk vergaderen, Zion opbouwen en de wederkomst van Jezus Christus voorbereiden.**

Maar hoe brengen we dat tot stand? Henoeh geeft een kort en krachtig antwoord: 'En de Heer noemde zijn volk Zion, omdat zij *één van hart* en *één van zin* waren en *in rechtvaardigheid leefden*; en er waren *geen armen onder hen*' (Mozes 7:18; cursivering toegevoegd).

Een cruciaal aspect van de zending van de kerk in deze laatste dagen is de armoede in onze gemeenschap en in ons hart uitbannen, een eendrachtig Zion vestigen en de mensen op de wederkomst van Jezus Christus, de Zoon van God, voorbereiden.

Op de wijze van de Heer

Er zijn in de afgelopen honderd jaar door overheden en organisaties biljoenen uitgegeven om armoede te bestrijden. Dat is vast met de beste bedoelingen gebeurd, maar veel van dat geld heeft niet het gewenste effect gehad. Waarom? Omdat het onbedoeld afhankelijkheid in plaats van daadkracht in de hand heeft gewerkt.

De wijze van de Heer is zowel gevers als ontvangers opbouwen, mensen in staat stellen om voor zichzelf te zorgen en de armen verhogen 'doordat de rijken verlaagd worden' (Leer en Verbonden 104:16). We noemen dit ook wel *zelfredzaamheid*, maar eigenlijk betekent het de goddelijke macht in iedere persoon vrijmaken om met de hulp van de Heer zijn of haar eigen problemen op te lossen. Dat stelt ze op hun beurt in staat om anderen van dienst te zijn.

Oude en nieuwe voorbeelden

Joseph was anderen blijmoedig op de wijze van de Heer van dienst. James Leach en zijn zwager hadden dagenlang

zonder succes in Nauvoo naar werk gezocht. Uiteindelijk besloten ze de profeet om hulp te vragen. James vertelde:

‘Ik zei: “Meneer Smith, als ik zo vrij mag zijn, hebt u misschien werk voor ons beiden, zodat we wat levensmiddelen kunnen kopen?” Hij keek ons met opgewekte blik aan en vroeg op vriendelijke toon: “En wat voor werk doen jullie, jongens? [...] Kunnen jullie een greppel graven?” Ik zei dat we ons uiterste best zouden doen.

‘[...] Toen we ermee klaar waren, liet ik hem weten dat de klus was geklaard. Hij kwam kijken en zei: “[...] Ik had het zelf niet beter kunnen doen. Kom maar mee.” Hij ging ons voor naar zijn winkel en zei dat we het beste stuk ham of spek mochten uitkiezen. Ik zei beduusd dat we liever hadden dat hij iets voor ons uitzocht. Daarop pakte hij twee van de grootste en mooiste stukken vlees en voor ieder een zak meel. Hij vroeg of dat voldoende was. We zeiden dat we er nog wel wat werk voor wilden doen, maar hij zei: “Als jullie tevreden zijn, jongens, dan ben ik het ook.”

‘We bedankten hem hartelijk en gingen verblijd over de menslievendheid van de profeet van onze God op huis aan.’²

Een hedendaags voorbeeld van diezelfde balans tussen vrijgevigheid en zelfredzaamheid deed zich in 2013 voor toen de tyfoon Haiyan door het hart van de Filipijnen raasde. Meer dan een miljoen gezinnen en huizen werden zwaar getroffen. De kerk deelde daarna niet lukraak hulpgoederen uit, want dat zou afhankelijkheid en verspilling in de hand werken. Nee, de kerk paste zelfredzaamheidsbeginselen toe om getroffen inwoners de nodige vaardigheden met het oog op de wederopbouw bij te brengen. Er werden bouwmaterialen aangeschaft en de plaatselijke leiders van de kerk maakten afspraken met bouwmentoren. Inwoners die een dak boven het hoofd nodig hadden, werden van gereedschap, materialen en training voorzien, terwijl zij de arbeid voor de bouw van hun eigen onderkomen leverden. Zij hielpen hun burens hetzelfde te doen.

Iedere deelnemer kreeg uiteindelijk een vakdiploma als bewijs van hun verworven vaardigheden. Daarmee gingen er kansen op de arbeidsmarkt voor ze open. Met die combinatie van hulp gekoppeld aan praktische training werden niet alleen onderkomens, maar ook capaciteiten ontwikkeld. Niet alleen de huisvesting werd hersteld, ook het vertrouwen van de mensen in zichzelf.³

Kleine bijdragen doen ertoe

We hoeven niet rijk te zijn om te helpen. Een jonge man schreef het volgende over zijn ervaring met Joseph Smith: ‘Ik was bij Joseph thuis [...] en er zaten enkele mannen op het hek. Joseph kwam naar buiten en sprak met ons. Er kwam een man aangelopen die zei dat het huis van een arme broeder die een eindje buiten de stad woonde de avond ervoor was afgebrand. Bijna alle mannen zeiden dat ze met hem meeleeften. Joseph stak zijn hand in zijn zak, haalde er vijf dollar uit en zei: “Ik leef voor een bedrag van vijf dollar met deze broeder mee, en jullie?”’⁴

Ik sprak onlangs met een jongen van tien jaar van het platteland die van zijn schamele beetje geld een tegoedbon voor een polio-inenting voor een kind had gekocht. Hij had over kinderen gelezen die door polio verlamd waren geraakt en wilde niet dat anderen aan die ziekte zouden lijden. Ik stond versteld dat hij zich er zoveel in had verdiept en zo goed over zijn kleine bijdrage had nagedacht.

Ieder van ons heeft dus duidelijk iets te geven, wat onze omstandigheden ook zijn. De echte waarde van onze bijdrage is niet louter en alleen in geld uit te drukken.

De kracht van vereende harten

Nemen we onze verbonden serieus, dan streven we er allemaal naar om één van hart en één van zin te zijn, in rechtvaardigheid te leven en geen armen onder ons te hebben. Dat zal onze harten aaneensmeden en de ongelijkheid in de wereld verminderen. Maar er gaat nog meer kracht uit van de gecombineerde inzet van mensen van het verbond: gezinnen, quorums, de ZHV, jongevrouwenklassen en ringen kunnen bepaalde noden in hun gemeenschap op georganiseerde wijze met een enorme impact lenigen.

De humanitaire organisatie van de kerk, Latter-day Saint Charities, combineert veel kleine initiatieven om mensen in noodsituaties over de hele wereld te helpen.⁵ Kerkleden dragen gul hun tijd, geld en expertise bij. De meeste bijdragen zijn bescheiden: een kleine donatie in geld of enkele uren vrijwilligerswerk. Hierin schuilt een hedendaagse parallel met de muntjes van de weduwe (zie Markus 12:41–44). Ogenschijnlijk minieme bijdragen laten de wereld zien waartoe weduwen en boeren en tienjarige jongens in staat zijn als zij hun middelen bij elkaar leggen en de Heer vervolgens vragen die te laten groeien (zie 1 Korinthe 3:6).

We hebben sinds de begindagen van de kerk met enig succes aan de opbouw van Zion gewerkt, maar er moet nog veel meer gebeuren. Moge God ieder van ons zegenen zodat we oog voor mensen in nood hebben, en doen wat we kunnen om hun lasten te verlichten en hun capaciteiten te sterken. En moge Hij ook zijn kerk zegenen in de coördinatie en bundeling van de individuele inzet van de leden en daarbij de profetische opdracht vervullen om Zion op te bouwen – om één van hart en één van zin te zijn, in rechtvaardigheid te leven en ernaar te streven dat er geen armen onder ons zijn – tot de Heiland wederkeert. ■

NOTEN

1. Zie *Leringen van kerkpresidenten: Joseph Smith* (2007), 460.
2. James Leach, in 'Recollections of the Prophet Joseph Smith', *Juvenile Instructor*, 1 maart 1892, 152–153.
3. Zie 'Mormon Volunteers Building Homes for Typhoon Haiyan Victims', 21 februari 2014, newsroom.ChurchofJesusChrist.org.
4. Andrew J. Workman, in 'Recollections of the Prophet Joseph Smith', *Juvenile Instructor*, 15 oktober 1892, 641.
5. Zie latterdaysaintcharities.org.

De wijk Ubon kan het!

Onze wijkleden kwamen zelden allemaal samen – zelfs niet in de kerk. Hoe konden we iedereen bij elkaar brengen?

Akanit Sapprasert

Hier in Thailand gaan veel leden amper naar de kerk vanwege schoolvergaderingen, slecht weer (de meeste van onze leden reizen met de motor) en de afstand. De leden in mijn wijk, de wijk Ubon, hebben al die problemen en nog meer, en dat maakt kerkbezoek moeilijk.

Op een zondag vroeg ik me af hoe we de leden konden laten inzien hoe waardevol het is om vaker samen te aanbidden. Ik kreeg dit idee: wat als we een zondag uitkozen waarop ieder lid naar de kerk zou komen? Als iedereen op dezelfde dag zou komen, zouden de leden de kracht van de wijk echt zien en voelen.

Andere wijkleiders en -leden vonden het idee goed en hielpen met de planning. We prikten een datum, 17 juni 2018 – de zondag die het dichtst bij het jubileum van de oprichting van de ring Ubon (Thailand) lag – en begonnen er via sociale media berichten over te versturen. We noemden het evenement ‘Laten we op dezelfde zondag naar de kerk komen! 200 aanwezigen in de avondmaalsdienst – de wijk Ubon kan het.’

Vrijwel de hele wijk zette zich in om elkaar aan te moedigen erbij te zijn. Iedereen stuurde voortdurend berichten om anderen te overtuigen om aan het evenement deel te nemen. De leden nodigden ook terugkerende leden uit en vrienden die geen lid waren. En heel veel mensen zeiden dat ze zouden komen!

We beseften dat dit meer was dan alleen een leuk evenement om te zien hoeveel mensen we bij elkaar konden krijgen. We wilden dat het een heel geestelijke ervaring zou zijn om die leden te motiveren de

avondmaalsdienst prioriteit te geven. In de maanden voorafgaand aan het evenement moedigde de bisschop de mensen aan om activiteiten te vermijden die zouden kunnen afdoen aan het belang van het avondmaal of de aanbidding van de Heer.

We maakten zelfs bladwijzers om mensen te herinneren aan het evenement en aan de Geest, want we wisten dat Hij er zou zijn vanwege ieders moeite om aanwezig te zijn. De bladwijzer bevatte de naam van het evenement en ook een Schrifttekst: ‘Ik heb wel gezegd: U bent goden, u bent allen zonen van de Allerhoogste’ (Psalmen 82:6). We kozen deze Schrifttekst omdat we wilden dat iedereen zich zou realiseren dat ze kinderen van God zijn en het in zich hebben zoals Hij te worden.

Leden planden een lange tijd vooruit zodat iedereen op de gekozen dag aanwezig kon zijn. Eindelijk brak de grote dag aan. En staken enkele obstakels de kop op. Het regende de avond ervoor hevig en de regen hield de hele nacht aan. Een ander obstakel voor sommige

leden was dat er tijdens de kerkdiensten een belangrijke schoolvergadering plaatsvond.

We vroegen iedereen om te bidden dat deze obstakels weggenomen of overwonnen zouden worden. Rond zeven uur op zondagochtend stopte de regen. En toen we bij de kerk aankwamen, troffen we daar de gezinnen die eigenlijk naar de schoolvergadering moesten. Toen we hen naar hun andere vergadering vroegen, zeiden ze: 'We moeten eerst de avondmaalsdienst bijwonen.' Het was voor mij een sterk getuigenis van hoe belangrijk het avondmaal van de Heer is.

De leden brachten veel vrienden en burens mee naar de dienst. Een zuster van de wijk bracht acht vriendinnen mee die nog nooit eerder naar de kerk waren gekomen! Toen er steeds meer mensen aankwamen, moesten we een extra

ruimte gebruiken. Het aantal aanwezigen liep op tot 215 personen! Gedurende de hele dienst kon ik voelen dat de Heilige Geest bij ons was en dat God ons had geholpen.

Na deze geweldige zondag nam het aantal leden dat regelmatig de avondmaalsdienst bijwoont toe. Er zaten ook drie Melchizedeks-priesterschapsdragers bij die sindsdien regelmatig met hun gezin naar de kerk komen. Van één gezin werden de volgende maand zelfs twee kinderen gedoopt en bevestigd.

Onze ringleiders zagen wat een opbouwende ervaring dit voor onze wijk was en besloten een soortgelijk evenement te organiseren. Voor het ringevenement hadden de leden van de ring toegezegd om allemaal op dezelfde zondag in hun eigen wijk aanwezig te zijn. Dit evenement was in de hele ring een groot succes – ik weet dat één wijk in onze ring maar liefst 208 aanwezigen had! Ik ben zo dankbaar dat mijn wijk, mijn ring en ik dankzij deze evenementen gezegend zijn en dat we de Geest tijdens onze voorbereiding en deelname hebben gevoeld. ■

De auteur woont in Isan (Thailand).

Het weer, de afstand en de schoolschema's verhinderen veel Thaise leden om naar de kerk te komen. Daarom besloot de wijk Ubon om een datum te kiezen en zoveel mogelijk mensen aan te moedigen om naar de kerk te komen.

Het was 'helaas' waar

Het zendingsgebied Historische plaatsen New York/Pennsylvania biedt unieke mogelijkheden om het evangelie van Jezus Christus te verkondigen. De zendingen prediken, onderwijzen en dopen er net zoals andere zendingen, maar hebben ook de fantastische taak om bezoekers te vertellen over de heilige gebeurtenissen die hier plaatsvonden.

Ik was werkzaam op de boerderij van de familie Smith, op de plek waar het Boek van Mormon werd gepubliceerd, in het bezoekerscentrum bij de heuvel Cumorah, en op de boerderij van Peter en Mary Whitmer. Ik gaf rondleidingen op deze heilige plaatsen en vertelde bezoekers over de geschiedenis en gebeurtenissen van de herstelling.

Op een dag gaven mijn collega en ik een jong gezin uit Ierland een rondleiding op de boerderij van de familie Smith. Ze waren pas twee jaar lid van de kerk.

Toen we in het gereconstrueerde houten huis stonden waar Joseph Smith en zijn familie in het voorjaar van 1820 woonden, vertelden mijn collega en ik over de belangrijke gebeurtenissen in Josephs jeugd die ertoe geleid hadden dat hij in het bos ging bidden om te weten bij welke kerk hij zich moest aansluiten. We vertelden ze dat onze hemelse Vader en Jezus Christus aan hem verschenen en zijn gebed verhoorden. Toen vroegen we hoe ze zich voelden toen ze voor het eerst van Joseph Smith en het eerste visioen hadden gehoord.

Ik verwachtte dat ze net als de meeste mensen zouden zeggen dat ze een warm gevoel in hun hart hadden gekregen, of dat ze wisten dat het waar was omdat de Geest zo sterk aanwezig was. In plaats daarvan zeiden ze dat ze 'helaas' hadden gevoeld dat het waar was. We werden er even stil van. We vroegen wat ze daarmee bedoelden.

Ze vertelden ons dat hun leven tot dan toe op rolletjes had gelopen. En ze hadden er moeite mee dat ze misschien hun comfortabele leefstijl moesten veranderen. Maar toen ze een geestelijke bevestiging hadden ontvangen dat het waar was, wisten ze dat ze hun leefstijl moesten aanpassen.

Hun interessante en oprechte getuigenis maakte indruk op ons. Omdat ze echt een getuigenis van Joseph Smith en het herstelde evangelie van Jezus Christus hadden, waren ze bereid om lastige veranderingen in hun leven aan te brengen en lid van de kerk te worden. Dat deden ze omdat ze wisten dat die veranderingen voor hun bestwil zouden zijn!

Mijn zending was fantastisch. Ik ben ervan overtuigd dat de plekken waar ik werkzaam was heilig zijn. Alles wat daar volgens ons is gebeurd, is daar ook gebeurd. Het is een wonder. ■

Taylor Crofts, Wyoming (VS)

Ze hadden 'helaas' gevoeld dat het eerste visioen waar was. We vroegen wat ze daarmee bedoelden.

Ik was weer 14

Toen ik op zakenreis in Rochester (New York) was, besloot ik in Palmyra enkele plekken uit de kerkgeschiedenis te bezoeken. Ik wilde vooral het heilige bos zien.

Ik had het in die tijd zowel op mijn werk als thuis moeilijk, en verlangde naar een heilige ervaring die mij op een heerlijke manier zou bevestigen dat mijn hemelse Vader met me begaan was.

Dit was jaren voordat het bezoekerscentrum bij de heuvel Cumorah en de Palmyratempel bestonden. Ik parkeerde nabij het huis van de familie Smith, stapte uit de auto en volgde de borden naar het heilige bos. Met een gebed in mijn hart wandelde ik op het pad door de bomen. Ik dacht na en knielde zelfs neer om te bidden. Ik voelde me rustig, maar zag geen lichtkolom en kreeg geen overweldigende gevoelens. Mijn zorgen lagen me nog steeds zwaar op het hart.

Ik ging teleurgesteld naar het gereconstrueerde houten huis van de familie Smith. Ik zag ze er in gedachten werken, de Schriften bestuderen en bidden. Ik bezocht de bovenverdieping en de keuken, met haar bakstenen open haard, houten tafel, stoelen en vloer, en eenvoudige meubels. Ik kreeg plots de gedachte dat de 14-jarige Joseph Smith in een huis als dit woonde toen hij besloot om God om antwoord te vragen.

Toen ik op het punt stond om weg te gaan, keek ik vanuit de deuropening naar het heilige bos. Ik wist dat Joseph Smith naar het nabijgelegen bos was gegaan, had gebeden en God de vader en zijn Zoon, Jezus Christus, had gezien. Ik kreeg plots mededogen met Joseph. Het leek wel alsof ik voelde wat Joseph vóór zijn gebed had gevoeld. Ik schoot in wijsheid tekort, maar ik wist dat ik God om antwoord

kon vragen (zie Jakobus 1:4–5). Ik herinnerde me dat ik als tiener met geloof had gebeden en gemoedsrust en geruststelling had gekregen. Diezelfde hoop en liefde vervulden mijn hart. Het was alsof ik weer 14 was.

Ik boog mijn hoofd en zei stilletjes een dankgebed. Ik had mijn antwoord gekregen. Mijn hemelse Vader *was* met mij begaan. En als ik op Hem bleef vertrouwen, zou Hij blijven antwoorden. ■

Richard M. Romney, kerktijdschriften

Mijn eiland van geloof

Toen ik als kind op het eiland Robinson Crusoe woonde, 670 km van de Chileense kust, leerden onze ouders mijn broers, zussen en mij over geloof en doorzettingsvermogen.

Een van hun gedenkwaardige lessen vond op een zondag tijdens een stortbui plaats. Mijn ouders wisten dat ze een belofte aan de Heer moesten nakomen: ze moesten naar de kerk gaan. Onze paraplu's waren stuk, dus hadden we alleen maar onze jassen en laarzen om ons tegen de regen te beschermen. Mijn moeder kreeg het idee om ons in plastic vuilniszakken te hullen. We schaamden ons niet dat we de enige mensen waren die in de regen op straat liepen. We wisten dat we deden wat de Heer van ons verlangde.

Toen we bij het huis aankwamen dat we als kerk gebruikten, realiseerden we ons dat we die dag de enige aanwezigen waren. Dat gebeurde vaak op zondag. Mijn vader was gemeentepresident en leidde vaak bijeenkomsten die alleen door kinderen en enkele ZHV-zusters werden bijgewoond. Hij zegende het avondmaal en diende het rond.

Ik mis die dagen toen we als gezin naar de kerk gingen. Samen lofzangen zingen en over onze hemelse Vader en zijn Zoon Jezus Christus leren, blijven dierbare herinneringen. Mijn hart bevindt zich nog steeds op het eiland Robinson

Crusoe. Al mijn jeugdherinneringen, met inbegrip van de evangelielingen die mijn ouders me onderwezen, zijn van die tijd.

Vanwege het kleine aantal kerkleden op het eiland, beschikten we niet over de programma's of middelen die veel leden hebben. Maar mijn ouders hebben ons geleerd om naar de kerk te gaan, te bidden en in de Schriften te lezen. Wanneer ik in de Schriften las, vond ik kracht en leiding en had ik momenten van persoonlijke openbaring. Ik herinner me een bepaalde zondag waarop ik de bevestiging kreeg dat ik een zending moest vervullen.

Toen ik een student in Viña del Mar (Chili) was, herinnerde ik me dat mijn ouders door zon, regen, hagel en wind te voet met mij naar de kerk gingen. Elke zondag zette deze herinnering me ertoe aan om uit bed te komen, me klaar te maken en naar de kerk te gaan – ongeacht wat er buiten aan de hand was.

Het evangelie van Jezus Christus was het middelpunt van mijn leven als kind en zendeling, en is het nu als vrouw en moeder. Nu ik zelf een gezin heb, geven mijn man en ik het trouwe voorbeeld van mijn ouders aan onze kinderen door. ■
Belén Aros, Coquimbo (Chili)

We schaamden ons niet dat we de enige mensen waren die in de regen op straat liepen. We wisten dat we deden wat de Heer van ons verlangde.

Moeten we die roeping aanvaarden?

Als ouders van een peuter en een pasgeboren baby konden we onze kerkroepingen amper vervullen. Dus toen mijn man als bisschop van een wijk voor jonge alleenstaande studenten werd geroepen, aarzelden we allebei.

We vroegen ons af of we wel in staat waren om alles met die bijkomende taak te bolwerken. Een paar dagen nadat we de roeping hadden ontvangen, ontdekten we dat ik van ons derde kind zwanger was. Door mijn medische voorgeschiedenis waren eerdere zwangerschappen moeilijk verlopen. Toen we bespraken wat ons de komende maanden te wachten stond als mijn man de roeping zou aanvaarden, wisten we niet zeker wat we moesten doen. We begonnen oprecht om troost en leiding te bidden.

Op een gegeven moment vroeg mijn man zich af of hij onze situatie aan de ringpresident moest uitleggen en de

roeping weigeren. Dat leek ons het meest logisch, maar terwijl we baden en vastten, werden we herinnerd aan de woorden van president Thomas S. Monson (1927–2018): ‘Als wij in dienst van de Heer staan, hebben wij recht op zijn hulp.’ (*‘Duty Calls’*, *Ensign*, mei 1996, 44.)

Ons hart werd getroost en onze zorgen werden verlicht. We kregen de verzekering dat deze roeping niet van de

ringpresident afkomstig was. Ze kwam van de Heer, en Hij wist vóór wij het wisten dat ik zwanger was toen mijn man werd geroepen. Hij kon meer voor onze familie doen dan mijn man alleen zou kunnen doen als hij de roeping zou weigeren.

Met geloof in ons hart aanvaardde mijn man de roeping en we leefden van dag tot dag. Mijn derde zwangerschap bleek één groot wonder te zijn en onze zoon werd gezond en sterk geboren. Gedurende de jaren dat ik met onze kinderen naar onze thuiswijk ging, werden we niet alleen als gezin hechter, maar kwamen we ook dichterbij tot de andere wijkleden. Terwijl mijn man zijn roeping ijverig vervulde, leerde ik dat ik me tot mijn wijkfamilie kon wenden als ik hulp met mijn kinderen nodig had.

Mijn man en ik zijn veel trouwe heiligen en vooral onze hemelse Vader dankbaar voor de hulp die we kregen om werk, gezin en dienstbaarheid in de kerk met elkaar in evenwicht te brengen. ■

Norma-Jean Livai (Hawaiï, VS)

Hoe probeert Satan ons te misleiden?

Nephi waarschuwde ons voor drie misleidende tactieken van de duivel.

1. WOEDE TEGEN HET GOEDE (2 Nephi 28:20)

Hoe zorgt Satan ervoor dat mensen *boos* worden over *goede* dingen?
Hier zijn enkele goede dingen waarover Satan mensen verleidt om **boos** te worden:

- het traditionele huwelijk en gezin
- vriendelijkheid en medeleven voor iedereen, ook voor mensen die anders zijn dan wij
- georganiseerde godsdienst

2. COMFORT EN ONVERSCHILLIGHEID (2 Nephi 28:21)

Hoe zorgt Satan ervoor dat mensen zich zo *op hun gemak voelen* dat ze *niet meer willen* vechten tegen het kwaad of *stoppen met hun pogingen* om geestelijk te groeien?

Hier zijn enkele leugens die de duivel ons kan vertellen om ons **onverschillig** te maken:

- het enige wat telt is van het leven genieten en leuke dingen bezitten.
- alles wat ongemakkelijk is, moet wel slecht zijn, dus vermijd het.
- zolang het leven goed *lijkt* te gaan, is dat het enige wat telt.

Hoe zorgt Satan ervoor dat mensen *niet meer geloven* dat het *kwaad echt is* en dat *God ons zal oordelen*?

Hier zijn enkele leugens die Satan ons vertelt om ons ervan te overtuigen dat er **geen kwaad** is en er dus **geen gevolgen** zijn:

- dit leven is al wat er is, dus leef u maar uit.
- als het goed voelt, doe het dan.
- kijk om u heen. De goddelozen worden niet gestraft. Dus waarom niet net als zij plezier maken?

3. GEEN DUIVEL, GEEN KWAAD, GEEN GEVOLGEN (2 Nephi 28:22)

MISLEIDING VERMIJDEN

Overweeg om de toespraak van president Dallin H. Oaks uit de algemene oktoberconferentie van 2004, 'Niet misleid worden', te bestuderen. Daarin adviseert hij ons hoe wij misleiding kunnen voorkomen.

2 Nephi 31–33

(2–8 MAART)

We keren terug naar onze hemelse Vader als we verbonden met Hem sluiten en die nakomen. Jezus Christus heeft ons op dit verbondspad de weg gewezen en wij krijgen het eeuwige leven als we zijn voorbeeld volgen.

BESPREKING

Waar bevindt u zich op het verbondspad? Wat moet u doen om verder te kunnen gaan?

'Ik [zeg] tegen ieder lid van de kerk: blijf op het verbondspad. Uw toewijding aan het volgen van de Heiland, door verbonden met Hem te sluiten en u daar aan te houden, zal de deur opendoen naar elk geestelijk voorrecht en elke zegen die mannen, vrouwen, en kinderen overal ter beschikking staan.'

President Russell M. Nelson, 'Nu we samen verdergaan', *Liahona*, april 2018, 7.

Wat is de weg naar het eeuwige leven?

Welke zegening krijgen wij als we tot het einde toe volharden? (Zie 2 Nephi 31:20.)

WEEK

2

Maart 2020

35

Jakob 1–4

(9–15 MAART)

De profeet Jakob onderwees dat de geestelijke blindheid van de Joden werd veroorzaakt 'door het voorbijzien van het doel' (Jakob 4:14). Hoe kunnen we dat vermijden?

Wat is het doel?

'Sommigen zijn verblind omdat ze het doel voorbijzien (zie Jakob 4:14), terwijl Christus het doel is.'

Ouderling Neal A. Maxwell (1926–2004) van het Quorum der Twaalf Apostelen, 'Jesus of Nazareth, Savior and King', *Ensign*, mei 1976, 26.

Hoe kunnen we vermijden dat we het doel voorbijzien?

Wat houdt het in om het doel voorbij te zien?

Als u bij boogschieten het doelwit wilt raken, moet u erop mikken. Als u verder kijkt dan het doelwit zult u het missen. Dat kan een van de redenen zijn waarom het woord *zonde* in het Nieuwe Testament afkomstig is van het Griekse woord *hamartia*, wat 'het doel missen' betekent. Welke zonden van de Joden staan in Jakob 4:14 beschreven?

Hoe kunnen we het doel raken?

'Als we onze aandacht, gedachten en inspanningen in de eerste plaats op onze liefde voor de almachtige God richten en ons hart naar anderen laten uitgaan, weten we dat we het juiste doelwit gevonden hebben en ons op de kern richten: ware discipelen van Jezus Christus worden.'

Ouderling Dieter F. Uchtdorf van het Quorum der Twaalf Apostelen, 'Ons op de kern richten', *Liahona*, januari 2017, 5.

Jakob 5–7

(16–22 MAART)

Wat kunnen we uit de gelijkenis van de olijfboom leren?

In de gelijkenis van de olijfboom vindt de meester van de wijngaard zijn olijfboom in staat van verval en zegt: 'Ik zal [de boom] snoeien en eromheen spitten en hem verzorgen' (Jakob 5:4).

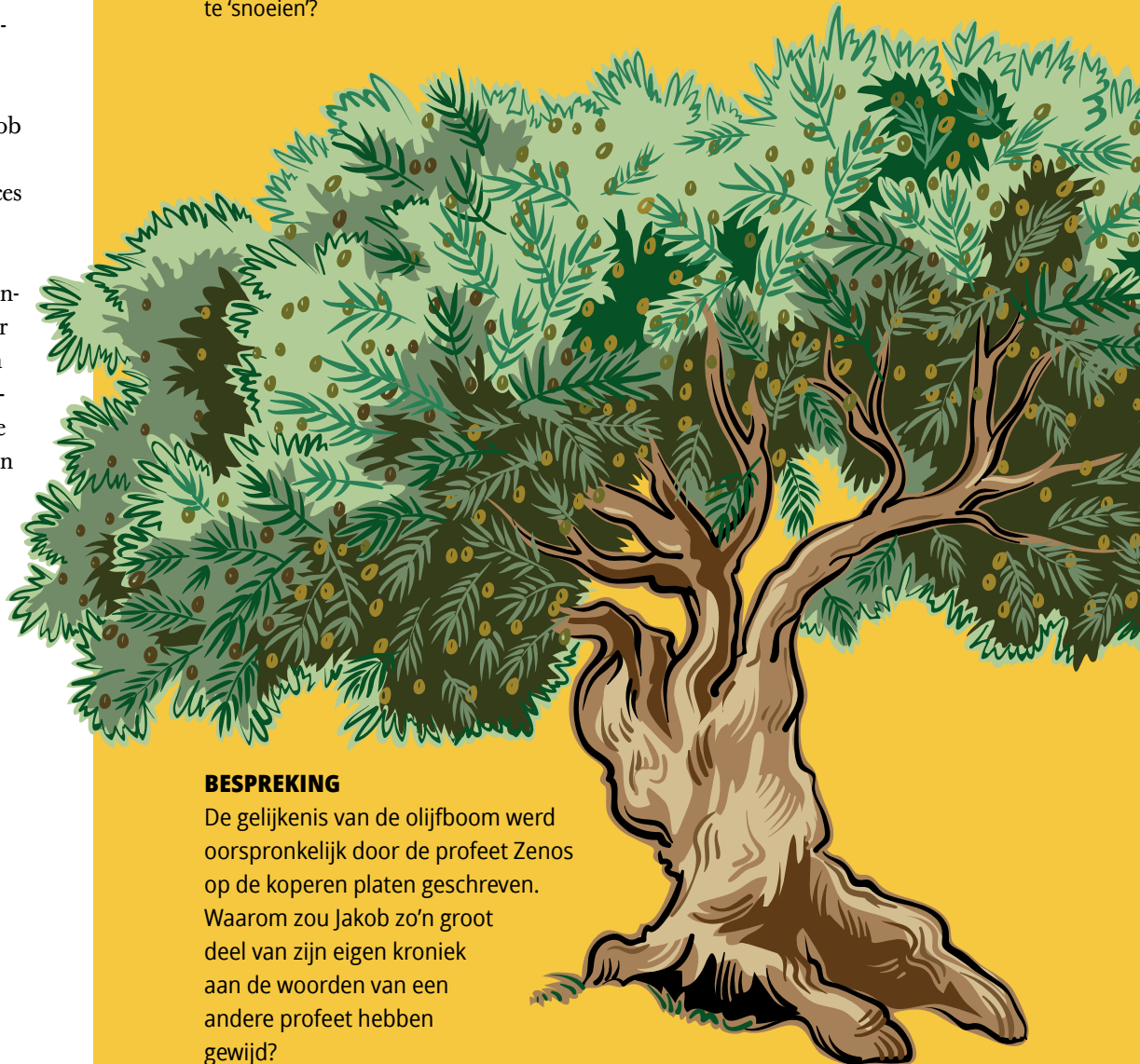
In de gelijkenis bezoeken de meester en zijn knecht de wijngaard meerdere malen (zie Jakob 5:15–18, 29–32, 37–42). Elke keer wordt het proces van snoeien, spitten en verzorgen herhaald.

De meester van de wijngaard staat symbool voor Jezus Christus. De boom en zijn takken staan symbool voor zijn volk. Deze gelijkenis is veel meer dan een verhaal over bomen en fruit. Zij is een krachtig getuigenis van Gods betrokkenheid bij het leven van zijn kinderen, en van de zending van de Heiland en zijn liefde voor de hele mensheid.

Met **SNOEIEN** worden dode takken en slecht fruit van een boom verwijderd. De meester sneed de dode takken af en wierp ze in het vuur (zie Jakob 5:9). Hoe helpt God ons om de zonden en zwakheden uit ons leven te 'snoeien'?

Door **SPITTEN** worden obstakels, zoals onkruid, rond een boom verwijderd. Het spitten zorgt ervoor dat niets de groei van de boom belemmert. Welke obstakels weerhouden ons ervan om geestelijk te groeien?

Als we een boom **VERZORGEN**, blijft hij gezond door de mineralen en andere voedingsstoffen die worden verstrekt. Net als bomen, heeft onze geest verzorging en voeding nodig. Hoe kunnen wij onze geest voeden?

BESPREKING

De gelijkenis van de olijfboom werd oorspronkelijk door de profeet Zenos op de koperen platen geschreven. Waarom zou Jakob zo'n groot deel van zijn eigen kroniek aan de woorden van een andere profeet hebben gewijd?

‘Geven we ons

VOLLEDIG

in onze verbonden,

dan kunnen we

MEER WORDEN

dan we zijn.’

Ouderling Gerrit W. Gong van het Quorum der Twaalf Apostelen, ‘Verbondsrelaties’, 80, nadruk toegevoegd.

Liefhebben en dienen

‘We weten allemaal waar we ons kunnen verbeteren. We hoeven elkaar daar niet voortdurend aan te herinneren, maar we moeten elkaar wel liefhebben en dienen, want zo scheppen we een omgeving waarin we tot verandering bereid zijn.’

Ouderling Hans T. Boom van de Zeventig, ‘Weten, liefhebben, groeien’, 105.

RAAD VAN PRESIDENT NELSON

President Russell M. Nelson heeft heiligen der laatste dagen in de algemene conferentie belangrijke raad gegeven.

Hij spoorde jongeren aan:

- ‘In aanmerking te komen voor een tempelaanbeveling voor beperkte toegang’. (‘Slotwoord’, 121.)
- Zijn uitnodiging ‘om zich aan te melden bij het jeugdbataljon van de Heer’, en Israël te vergaderen, niet te vergeten. (‘Getuigen, Aäronische-priesterschapsquorums en jongevrouwenklassen’, 39.)

Hij gaf vrouwen deze raad:

- Probeer ‘te begrijpen wat de Heer wil dat u weet en doet’. Bestudeer ‘afdeling 25 van de

Leer en Verbonden onder gebed [...] en [ontdek] wat de Heilige Geest u duidelijk maakt’.

- Wees ‘minder met wereldse afleidingen bezig’. Ga ‘aan de slag met dit levenslange proces van toewijding aan de Heer’ en volhard daarin.
- Onderwijs de leer van Jezus Christus. Lever ‘inbreng in de gezins-, wijk- en ringraad’.
- Dien, bid, vast, bestudeer de Schriften, dien in de tempel en doe aan familiegeschiedenis. Dan ‘gaat de hemel voor u open’.
- Bestudeer ‘alles wat u over priesterschapsmacht kunt vinden onder gebed’. Begin met Leer en Verbonden 84 en 107. (Zie ‘Geestelijke schatten’, 77, 79.)

Hij spoorde alle leden van de kerk aan om zich op de aprilconferentie van 2020 voor te bereiden door het volgende te doen:

- Lees Joseph Smiths beschrijving van het eerste visioen.
- Overdenk hoe het Boek van Mormon en de gebeurtenissen die na het eerste visioen hebben plaatsgevonden ons en onze dierbaren hebben beïnvloed.
- Gebruik de nieuwe video’s over het Boek van Mormon bij de persoonlijke en gezinsstudie.
- Bedenk zelf vragen, stel een plan op en baad u ‘in het glorieuze licht van de herstelling’. (Zie ‘Slotwoord’, 122.)

DIEPER GAAN

Het verbondspad volgen

Om de twee grote geboden te onderhouden, zei president Dallin H. Oaks, 'moeten we het delicate evenwicht tussen de wet en de liefde bewaren: de geboden onderhouden en het verbondspad volgen, terwijl we onderweg onze naasten liefhebben. Hiervoor moeten we naar goddelijke inspiratie streven.' (*Twee grote geboden*, 75.)
Bekijk of lees zijn toespraak en de toespraken van deze sprekers, en krijg zo meer kracht om het verbondspad te volgen.

- Ouderling Terence M. Vinson zei: 'We hebben hier minder behoefte aan wifi en meer aan Nephi!' (*Ware discipelen van de Heiland*, 9.)
- Broeder Stephen W. Owen spoorde ons aan om 'geestelijke voeding' tot ons te nemen door van de wereld los te komen en contact met de hemel te zoeken. (*Wees gelovig, niet ongelovig*, 12.)
- Zuster Michelle Craig noemde 'vier manieren [...] waarop [we ons] geestelijk vermogen om openbaring te ontvangen [kunnen] vergroten.' (*Geestelijk vermogen*, 19.)
- Ouderling Gary E. Stevenson zei: 'We moeten trouw en waakzaam blijven, want dat is de enige manier om waarheid en de stem van de Heer door zijn dienstknechten te herkennen.' (*Bedrieg mij niet*, 96.)
- President M. Russell Ballard zei: 'Een van de belangrijkste dingen die we in dit leven kunnen leren, is hoe we onze eeuwige geestelijke aard kunnen laten opbloeien en onze kwade verlangens kunnen beheersen.' (*Ons lichaam door onze geest laten beheersen*, 109.)
- Ouderling Peter M. Johnson legde uit hoe we drie strategieën van de tegenstander kunnen weerstaan: misleiding, afleiding en ontmoediging. (*Kracht om de tegenstander te overwinnen*, 110-112.)

HOE KUNNEN WE ...

**het
evangelie
verkondigen**

Zuster Cristina B. Franco sprak over het evangelie verkondigen, stelde de onderstaande vragen, en zei daarna tot de leden van de kerk: 'Het antwoord op al deze vragen is ja. We kunnen het!'

- 'Kunnen we een vriend die geen lid van de kerk is uitnodigen om op zondag met ons mee te gaan?'
- 'Kunnen we een familielid of vriend een exemplaar van het Boek van Mormon geven?'
- 'Kunnen we anderen helpen om op FamilySearch hun voorouders te vinden, of kunnen we ze vertellen wat we die week in *Kom dan en volg Mij* hebben geleerd?'
- 'Kunnen we meer op onze Heiland Jezus Christus lijken en anderen vertellen wat ons vreugde brengt?'

Zuster Cristina B. Franco, tweede raadgeefster in het algemeen jeugdwerkpresidium, 'Vreugde vinden in het verkondigen van het evangelie', 85.

Inspiratie op de kade

Afatia Silaga

Mijn gezin zat met gekwetste gevoelens en ik moest nog vier uur op de boot naar huis wachten. Het was tijd om te bidden.

Ik was een boottocht van huis af toen ik hoorde dat er eerder die dag hevige ruzie in mijn gezin was geweest. *Heel* hevig.

Mijn vrouw was boos. Mijn kinderen waren boos. Iedereen was gekwetst. En ik wist niet wat ik moest doen.

Ik was die ochtend vroeg met mijn bedrijfswagen van ons huis op het eiland Upolu (Samoa) vertrokken. Daarna had ik de veerboot naar

Savai'i (Samoa) genomen. Die trip neemt heen en terug enkele uren in beslag.

Nadat ik mijn vrouw met boosheid in haar stem aan de lijn had gehad, zag ik er eerlijk gezegd tegenop om in die situatie thuis te komen. Ik wist niet echt wat ik met al die gekwetste gevoelens in ons gezin aan moest.

Ik parkeerde mijn wagen op de kade en begon te bidden. Ik zat vier uur lang

in de wagen op de boot te wachten en bad al die tijd over mijn gezin.

Ik kreeg na langdurig bidden een duidelijke geestelijke ingeving. 'Laat je kinderen gewoon merken dat je van ze houdt. *Toon de liefde*. Zeg tegen ze: "Ik hou van je en God houdt van je."

Ik heb altijd een goede band met mijn kinderen gehad. Ze weten dat ik van ze houd en ze weten hoeveel ze voor me betekenen. Maar door

openbaring zag ik heel duidelijk in dat ik nog meer liefde moest tonen. Dat zou het enige zijn wat mijn gezin weer dichter bij elkaar kon brengen.

Toen ik die avond laat thuiskwam, was mijn vrouw nog steeds erg overstuur. ‘Wat ga je eraan doen?’ vroeg ze.

Ik vertelde haar over de openbaring die ik had gekregen. Ik zei dat ik voelde dat we onze liefde nog duidelijker aan onze kinderen moesten laten blijken. ‘Dat is volgens mij de sleutel om ieders gekwetste gevoelens weg te nemen’, zei ik. We besloten het te proberen.

Die avond was het onze normale wekelijkse gezinsraad. Maar door de ruzie wilden de meeste gezinsleden deze keer overslaan. Mijn vrouw en ik besloten om toch gezinsraad te houden.

Eerst zei niemand een woord. Ik merkte dat er die dag sprake van veel tranen en emotionele pijn in ons gezin was geweest.

Toen begon mijn vrouw te praten. ‘Weet dat ik heel veel van jullie allemaal hou’, zei ze. Ik zag hun lichaamstaal

veranderen. Ze hadden eerst allemaal op het puntje van hun stoel gezeten. Maar onze kinderen leunden achterover en ontspanden zich zodra mijn vrouw begon uit te leggen hoeveel ze van hen hield. Zij kwamen ook al snel los. Ik vertelde ook hoeveel ik van ze hield en hoe blij ik was dat we een gezin vormden.

Daarmee was het hele probleem opgelost. Het was ongelooflijk. Alle boosheid thuis was verdwenen en we konden rechtzetten wat er mis was gegaan.

Ons gezin is zeker niet volmaakt. Maar we houden wel heel veel van elkaar. En we maken tijd voor elkaar. We staan vroeg op om samen in de Schriften te lezen, we gaan samen naar de kerk, spelen samen basketbal, eten samen of luisteren gewoon samen naar muziek. Kortom: we werken hard aan onze onderlinge band.

Mijn vrouw en ik weten nu meer dan ooit hoe belangrijk het is om onze liefde voor onze kinderen te tonen. ■

LESSEN VAN DEZE VADER

- Broeder Silaga zag in dat hij dit probleem niet op eigen houtje kon oplossen. Hij bad urenlang om openbaring hoe hij zijn gezin het beste kon helpen.
- De familie Silaga stelt Jezus Christus thuis centraal. Ze staan ondanks hun drukke schema's vroeg op om samen de Schriften te bestuderen. Ze houden wekelijks gezinsraad. Ze gaan naar de kerk. Ze doen er alles aan om de zegeningen van het evangelie thuis en in hun gezin te brengen.
- Broeder Silaga overlegde met zijn vrouw voordat ze met de kinderen over de ruzie spraken.
- Broeder en zuster Silaga vertellen hun kinderen regelmatig hoeveel ze van hen houden.
- De familie Silaga werkt samen, maar speelt ook samen. Ze brengen de volgende raad van ouderling Dieter F. Uchtdorf van het Quorum der Twaalf Apostelen in praktijk: ‘In het gezin wordt *liefde* eigenlijk als volgt gespeld: *t-i-j-d*, tijd. Als we tijd voor elkaar nemen, is dat de sleutel tot harmonie in het gezin.’ (‘De belangrijkste dingen’, *Liahona*, november 2010, 22.)

In dit katern

- 44 **Nieuwe leden:
Hier ben je thuis**
Brian S. King
- 46 **Verbondenheid in de
kerk door de lens van
onvruchtbaarheid**
Jodi King

Digitale thema-artikelen

We willen allemaal ergens bij horen

Eric B. Murdock

Met open armen terug in de kerk ontvangen

Rachelle Wilson

De zondag als introvert persoon overleven

Aspen Stander

Je kunt deze artikelen (en meer) vinden:

- op liahona.ChurchofJesusChrist.org
- in **Wekelijkse content voor JOVO's**
(onder 'Jongvolwassenen' in de
Evangeliebibliotheek)

Vertel je verhaal

Heb je een geweldig verhaal te vertellen? Of wil je artikelen over bepaalde onderwerpen zien? Dan horen we graag van je! Stuur je artikelen of feedback in op liahona.ChurchofJesusChrist.org.

Onze worsteling om erbij te horen

Ben je weleens ergens naar binnen gestapt en voelde je toen iedereen naar je kijken? Of, erger nog, voelde je dat niemand naar je omkeek? Ik wel. Die situaties kunnen kwetsend zijn, want we willen er allemaal graag bij horen.

Het evangelie van Jezus Christus brengt ons samen. Maar soms maken onze verschillende omstandigheden het **moeilijk om het gevoel te hebben erbij te horen**. De kerk telt vele leden, waaronder nieuwe bekeerlingen die **hun draai proberen te vinden**. Ik schets op pagina 44 mijn veranderde kijk op verbondenheid en dat we aan de verwachtingen van de Heer moeten voldoen.

Er zijn ook velen zoals Jodi en haar man, die door hun worsteling met onvruchtbaarheid of andere beproevingen zich misschien een buitenbeentje voelen. Lees haar verhaal op pagina 46.

Rachelle schrijft in haar digitale thema-artikel hoe leden met een uitgestoken hand haar enorm hebben geholpen toen ze naar de kerk terugkeerde. Eric legt uit dat **we allemaal nodig** zijn in het lichaam van Christus. Aspen vertelt hoe we ons als introvert persoon in de kerk toch thuis kunnen voelen en opbloeien.

Veel mensen voelen zich in de kerk een buitenbeentje. Jij misschien ook. Maar **we kunnen allemaal ons deel doen** zodat ieder lid zich welkom voelt. Want erbij horen hangt niet van de omstandigheden af – het gaat erom wie je werkelijk bent en wie je graag wilt worden. Als kinderen van God horen we er in Christus' kerk allemaal bij.

Met vriendelijke groeten,
Brian S. King

Nieuwe leden: Hier ben je thuis

Probeer je aan de verkeerde verwachtingen te voldoen?

Brian S. King

Hoe stel je jezelf voor als je iemand ontmoet? Wat bepaalt je identiteit? Ik ben Brian. Ik ben lid van De Kerk van Jezus Christus van de Heiligen der Laatste Dagen. Maar ik heb me daar niet altijd thuis gevoeld.

Ik ben tijdens mijn eerste jaar aan de universiteit lid van de kerk geworden. Ik was als doper nog niet goed en wel droog, toen goedbedoelende leden me al vroegen of ik van plan was om op zending te gaan. Ik had nog geen tijd gehad om diep over een zending na te denken, maar ik had het gevoel dat iedereen een 'ja' van mij verwachtte.

Ben ik goed genoeg?

Ruim een jaar na mijn doop werd ik naar Engeland op zending geroepen, en ik dook vol enthousiasme het zendingsveld in. Maar na een paar dagen kreeg ik vreselijke heimwee. Ik was er niet klaar voor om een voltijdzending te vervullen.

Toen ik mijn zendingspresident vertelde hoe ik me voelde, begon hij over de telefoon 'Zie, de zon schijnt heden in mijn ziel' (*Lofzangen*, nr. 156) te zingen. Dat vond ik vreemd, maar ik voelde me er lichter en warmer door.

Toch zat ik een week later in een vliegtuig terug naar huis. Ik worstelde gedurende de hele vlucht met mijn gevoelens. Ik maakte me vreselijk zorgen over wat anderen van mijn keuzes zouden denken. Ik was boos op mezelf dat ik geen twee jaar had kunnen dienen – ik had tenslotte mijn vrienden en familie achtergelaten, en mijn opleiding uitgesteld om op zending te gaan. Ik had zoveel verdriet doorstaan, en ik had het gevoel dat mijn hemelse Vader mij in de steek liet nu ik Hem nodig had. Ik vroeg me af of ik wel in de kerk thuis hoorde, omdat ik iedereen had teleurgesteld.

Kom zoals je bent

Een week nadat ik weer thuis was gekomen, werd ik uitgenodigd om bij mijn beste vriend thuis naar een bijeenkomst van de algemene conferentie te kijken. Daar had ik echt geen zin in. Maar ik ging toch.

Halverwege de bijeenkomst liep ouderling Jeffrey R. Holland naar het podium en zei: 'Zie, de zon schijnt heden in mijn ziel' – precies wat mijn zendingspresident twee weken eerder spontaan had gezongen. De Geest fluisterde: 'In deze kerk hoor je thuis.' In het daaropvolgende kwartier ging ik alles met andere ogen bekijken.

We kunnen makkelijk gaan voelen dat we er niet bij horen als we denken dat we niet aan de verwachtingen voldoen. Maar we schieten allemaal tekort (zie Romeinen 3:23). En toch zegt God dat er voor ieder van ons plaats is in zijn kerk (zie 1 Korinthe 12:20–23).

Tijdens die conferentietoespraak zei ouderling Holland: "Kom zoals je bent", zegt een liefdevolle Vader tot ieder van ons. Maar Hij voegt daaraan toe: "Toch blijf je niet zoals je bent." ('Gezongen en niet-gezongen liederen', *Liahona*, mei 2017, 51.) God wil ons erbij hebben, wie we ook zijn of wat we ook hebben gedaan, want zo kan Hij ons kneden tot wie we zullen worden (zie 3 Nephi 18:22).

Totdat ik de toespraak van ouderling Holland hoorde, dacht ik dat je pas ergens bij hoorde als je aan alle verwachtingen voldeed. Nu begrijp ik beter dat de kerk van de Heer niet bedoeld is voor mensen die al volmaakt zijn, maar om onvolmaakte mensen te vervolmaken. En als je probeert Hem te volgen, hoor je in zijn kerk thuis. ■

Brian S. King studeert gezinswetenschappen aan de Brigham Young University. Hij is opgegroeid op het platteland in North Carolina (VS), en hij houdt van de bergen.

VIJF DINGEN die ik als nieuw lid graag had geweten:

1. **Wees jezelf.** Met je unieke persoonlijkheid en je gaven lever je een bijdrage aan de kerk (zie 1 Korinthe 12).
2. **Doe mee.** Als je je omringt met mensen die dezelfde waarden hebben, zul je makkelijker op het verbondspad blijven.
3. **Ga naar de tempel.** Tijd in de tempel doorbrengen – of je daarop voorbereiden – helpt je om een eeuwig perspectief te behouden.
4. **Concentreer je op het belangrijkste.** Als het je allemaal wat te veel wordt, concentreer je dan op het nakomen en voorbereiden van je verbonden.
5. **Heb geduld met jezelf.** Vergelijk je niet met anderen, maar maak in je eigen tempo vooruitgang.

Verbondenheid in de kerk door de lens van onvruchtbaarheid

Ik kreeg het gevoel dat ik door mijn worsteling met onvruchtbaarheid een buitenbeentje in de kerk was.

Jodi King

Ik had nooit het gevoel gehad dat ik er in de kerk niet bij hoorde, totdat mijn man, Cameron, en ik met onvruchtbaarheid te maken kregen. De kinderen en gezinnen die ik eerder altijd graag in de kerk zag, riepen nu verdrietige en gekwetste gevoelens bij me op.

Ik voelde me ongelukkig zonder een kindje in mijn armen of een luiertas in de hand. In de ZHV werden er speelgroepen aangekondigd en babbelden de moeders met elkaar. Het leek ook wel of elke les iets met het moederschap te maken had.

Ik voelde me verloren.

Ik had geen kind om naar de speelgroep te brengen. Ik had geen verhalen over de opvoeding van mijn kind in het evangelie.

Ik wilde dolgraag over het moederschap meepraten en vriendschap met de zusters in mijn wijk sluiten. Maar ik miste een gevoel van verbondenheid met hen omdat ik geen moeder was.

De moeilijkste zondag was altijd onze eerste zondag in een nieuwe wijk. Omdat we geen kinderen hadden, kregen we steevast de vraag of we pas getrouwd waren en wanneer we ons gezin wilden uitbreiden. Ik was er tamelijk goed in geworden om die vragen te beantwoorden zonder van mijn stuk te raken. Ik wist wel dat ze niet kwetsend waren bedoeld.

Maar die ene zondag viel het me erg zwaar. We waren er net achter gekomen dat we ondanks goede hoop – wederom – niet zwanger waren.

Ik ging terneergeslagen de avondmaalsdienst in en had moeite om die eerste kennismakingsvragen te beantwoorden. Tijdens het avondmaal keek ik de kapel rond om te zien of er andere jonge echtparen zonder kinderen waren met wie mijn man en ik mogelijk een raakvlak hadden. Dat leek niet zo te zijn.

Maar tijdens de zondags-school brak mijn hart pas echt. De les ging over de goddelijke rol van moeders, maar verviel al snel tot een klaagsessie. De moed zonk me in de schoenen en ik moest stilletjes huilen toen ik vrouwen hoorde klagen over een zegen waar ik alles voor zou geven.

Ik haastte me de kerk uit. Ik wilde eerst niet teruggaan. Ik wilde dat gevoel van eenzaamheid niet nog eens meemaken. Maar die avond hadden mijn man en ik een goed gesprek. We zouden niet alleen naar de kerk blijven gaan omdat de Heer ons dat vraagt, maar ook omdat de vreugde door het hernieuwen

van verbonden en de aanwezigheid van de Geest in de kerk de treurnis overstijgt die ik die dag voelde.

We voelen ons allemaal weleens een buitenbeentje

Dat voorval was vier jaar geleden. Die tijd ligt inmiddels achter ons. Ik heb nog steeds geen baby in mijn armen of een luiertas in mijn hand, maar ik weet nu meer dan ooit dat ik in de kerk thuishoor.

Ik heb bij de verwerking van mijn eigen verdriet meer oog voor de mensen om me heen gekregen. Ik kijk nog steeds de zaal rond, maar nu probeer ik op te letten of er iemand is die misschien het gevoel heeft dat hij of zij er niet bij hoort. En ik weet intussen dat we ons allemaal weleens een buitenbeentje voelen.

In de kerk zijn er weduwen, gescheiden en alleenstaande leden, mensen met familieleden die het evangelie de rug hebben toegekeerd, mensen met een chronische ziekte of financiële moeilijkheden, leden die zich tot hetzelfde geslacht aangetrokken voelen, leden die een verslavingsprobleem of twijfels te boven proberen te komen, recente bekeerlingen, pas verhuisde leden, leden die geen kinderen meer thuis hebben – en ga zo maar door.

We kunnen allemaal het gevoel hebben dat we door onze beproevingen of omstandigheden een buitenbeentje zijn. Maar in werkelijkheid zorgen ons unieke leven en onze moeilijkheden ervoor dat we juist wel in Christus' kerk thuishoren.

Nu probeer ik op te letten of er iemand is die misschien het gevoel heeft dat hij of zij er niet bij hoort.

We horen bij onze Heiland

Ons lidmaatschap van de kerk is bedoeld om Hem te volgen. We horen bij onze Heiland, dus horen we in zijn kerk thuis. Hij heeft gezegd: 'Kom naar Mij toe, allen die vermoeid en belast bent, en Ik zal u rust geven' (Mattheüs 11:28).

De Heiland nodigt ons uit om tot Hem te komen – wat onze omstandigheden ook zijn. We komen naar de kerk om onze verbonden te hernieuwen, ons geloof te vergroten, gemoedsrust te vinden en te doen wat Hij in zijn leven volmaakt deed: anderen dienen die het gevoel hebben dat ze er niet bij horen.

Soms ben ik de enige in de ZHV die geen kinderen heeft. En soms vragen mensen nog steeds waarom we geen kinderen hebben. Dat is misschien niet altijd leuk, maar naast die moeilijke momenten zijn er veel meer vreugdevolle momenten.

Ik kan de Geest in de kerk voelen en mijn liefde voor mijn Heiland tonen, wat altijd elk gevoel van eenzaamheid zal overtreffen. Ik weet dat we bij Christus rust vinden. Ik weet dat kerkbezoek helend werkt. Ik weet dat we gezegend worden als we blijven gaan. Onze beproevingen zijn misschien anders dan die van anderen in de kerk, maar we kunnen ons door onze eigen ervaringen meer inleven in anderen die zich een buitenbeentje voelen. Al die ervaringen kunnen ons met elkaar verbinden.

Ik weet dat ik mijn getuigenis kan geven en mijn hart kan openstellen, en anderen zo kan helpen inzien dat zij – en iedereen – in De Kerk van Jezus Christus van de Heiligen der Laatste Dagen thuishoren. ■

Jodi King is in Iowa (VS) opgegroeid en zal die plek altijd blijven koesteren. Ze ontmoette en trouwde met haar man toen ze aan de Brigham Young University studeerde. Ze geeft momenteel les op een kleuterschool en werkt daarnaast als virtuele assistent.

JONGVOLWASSENEN

**HEB JE HET GEVOEL DAT
JE ER NIET BIJ HOORT?**

*Jongvolwassenen vertellen
hoe ze in de kerk hun draai
gevonden hebben.*

42

JONGEREN

**GEbruik DE
CONFERENTIENOTITIES
VAN DEZE MAAND OM
JE OP DE ALGEMENE
CONFERENTIE VOOR
TE BEREIDEN, ER BETER
NAAR TE LUISTEREN EN
ER MEER VAN TE LEREN!**

ouders

**KINDEREN LEREN
BIDDEN ZOALS ENOS**

V12-V13,
V20-V23

DE KERK VAN
JEZUS CHRISTUS
VAN DE HEILIGEN
DER LAATSTE DAGEN

Vriend

Kom meer over
ENOS
te weten!

Zie V12-13, V20-23

Hoe spreekt onze hemelse Vader tot ons?

**President
Dallin H. Oaks**

Eerste raadgever in
het Eerste Presidium

Onze hemelse Vader kan op veel verschillende manieren tot ons spreken. Toen Joseph Smith bad om te weten welke kerk waar was, verschenen onze hemelse Vader en Jezus Christus aan hem en praatten met hem. Maar meestal spreekt onze hemelse Vader door de Heilige Geest tot ons. Hij geeft ons gedachten en gevoelens.

Dit zijn enkele manieren waarop we Hem kunnen horen:

Het gevoel dat Jezus van je houdt en dat het evangelie waar is

Een gevoel van troost als je verdrietig of eenzaam bent

Een blij gevoel als je je bekeerd hebt

Een goed gevoel als je mooie muziek hoort of naar prachtige kunstwerken kijkt

Een rustig gevoel als je een goede keuze hebt gemaakt

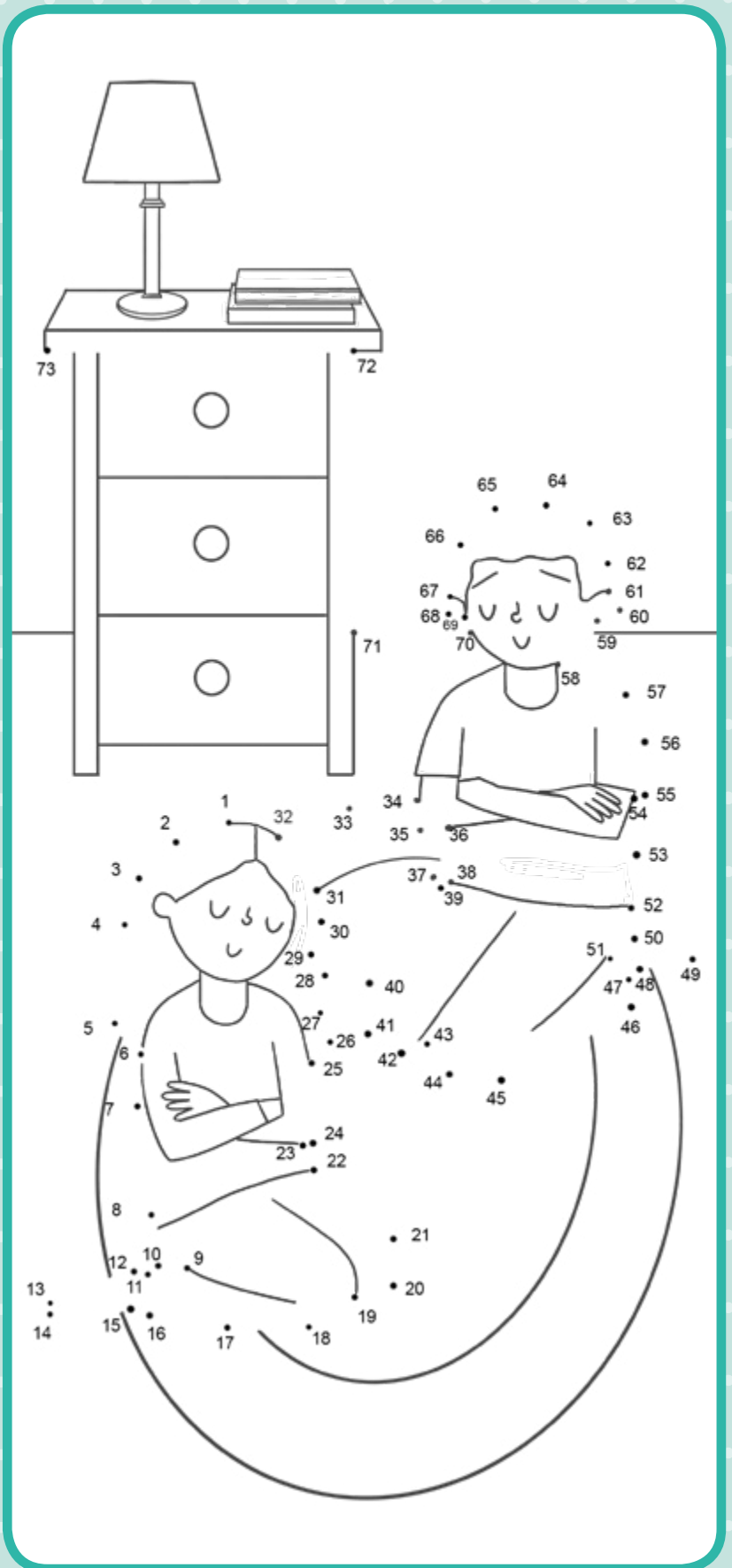
Een gevoel dat je waarschuwt dat iets verkeerd is

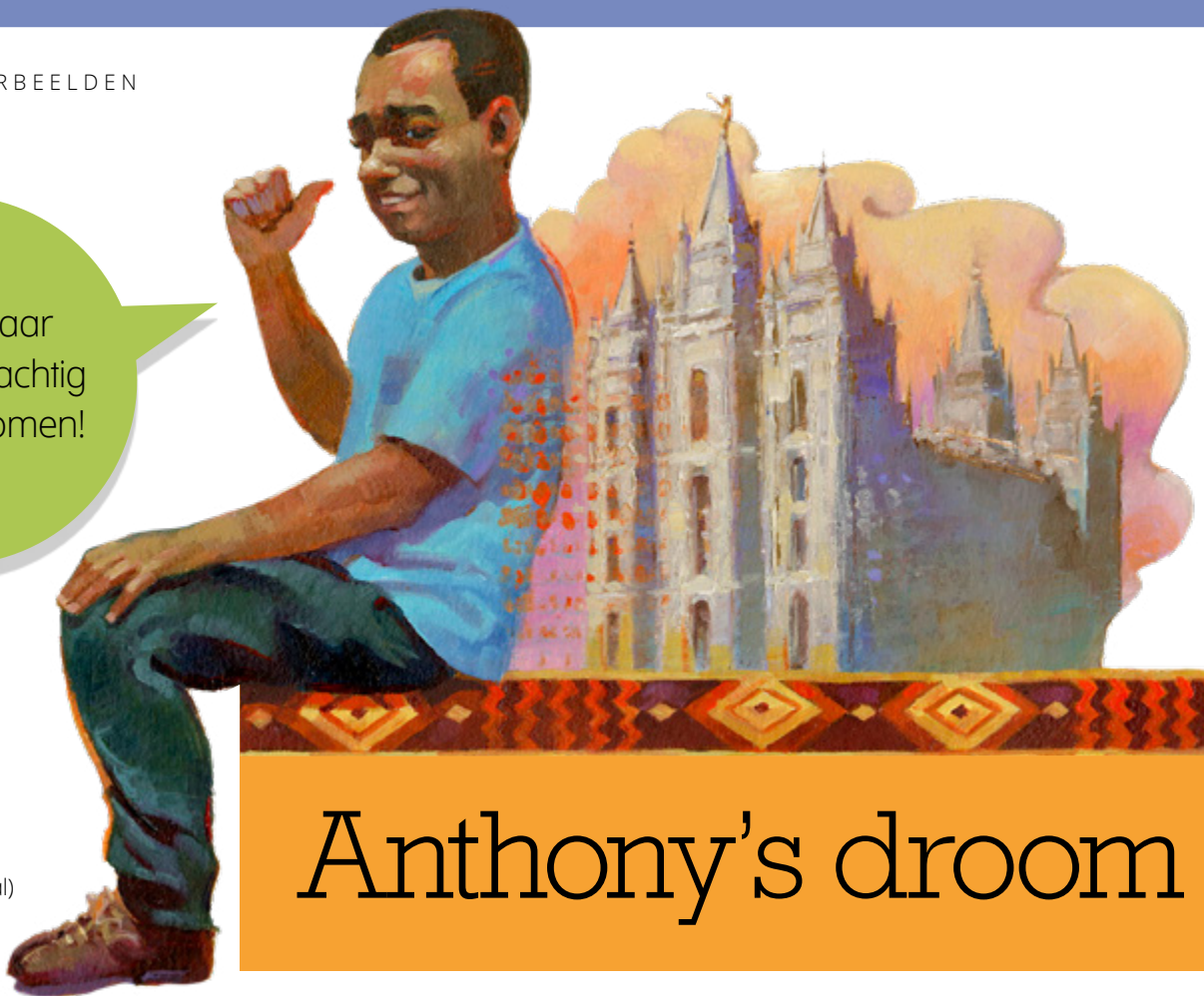
Kies het goede en luister

Als onze hemelse Vader door de Heilige Geest tot je spreekt, noemen we dat 'openbaring'. Onze hemelse Vader en Jezus Christus geven je geen openbaring bij alles wat je doet. Maar je hoeft je geen zorgen te maken. Als je het goede probeert te doen en naar de Heilige Geest luistert, zullen Ze je op belangrijke momenten helpen en leiden. ●

Naar 'Eight Ways God Can Speak to You', New Era, september 2004, 4-8.

Ik bleef maar over een prachtig gebouw dromen!

Katie Morrell

Kerkijdschriften
(Gebaseerd op een
waargebeurd verhaal)

Anthony's droom

Anthony werd verbaasd wakker. Hij had nu al drie keer hetzelfde gedroomd! In de droom toonde een grote man hem een prachtig gebouw. *Wat betekende dat toch?*

Anthony had als leerkracht veel dorpen in Nigeria bezocht. Maar hij had nog nooit zo'n gebouw uit zijn droom gezien. Misschien bestond het niet eens. Maar het had iets bijzonders.

De jaren gingen voorbij. Anthony dacht af en toe nog aan zijn droom, maar hij had andere zorgen. Er brak in Nigeria oorlog uit. Anthony en zijn vrouw en kinderen moesten binnen blijven, omdat het buiten niet veilig was. Maar de hele dag thuisblijven was niet makkelijk. Anthony miste zijn vrienden en leerlingen.

Op een dag vond Anthony thuis een oud tijdschrift. Hij deed

het open en zag iets wat hij herkende. Het was het prachtige gebouw uit zijn droom! Het bestond *echt*.

Het was een gebouw van De Kerk van Jezus Christus van de Heiligen der Laatste Dagen. *Ik heb nog nooit van die kerk gehoord,*

dacht Anthony. Hij wilde er meer over weten, maar door de oorlog moest hij binnen blijven. Hij moest dus wachten.

Toen de oorlog eindelijk voorbij was, stuurde Anthony een brief naar de hoofdzetel van de kerk in Salt Lake City. Hij vroeg ze om zendingen te sturen die hem en zijn gezin konden onderwijzen. 'Kunt u een kerk in mijn dorp bouwen?' schreef Anthony. 'Stuur me

Dit is het gebouw uit mijn dromen!

Ik heb dit kerkje
gebouwd, zodat
we bijeen konden
komen!

alstublieft de Schriften, zodat ik de andere dorpingen kan onderwijzen.'

Anthony was verdrietig toen hij antwoord van de hoofdzetel van de kerk kreeg: 'We hebben momenteel geen zendelingen in uw land.' In die tijd mochten de meeste zwarte mannen het priesterschap niet dragen. En de kerk was maar heel klein in Afrika.

Maar Anthony vertrouwde op de timing van de Heer. Hij kon zich nog niet laten dopen, maar werkte aan zijn geloof.

De kerk stuurde Anthony en zijn gezin een exemplaar van het Boek van Mormon en andere kerkboeken. Anthony bestudeerde de boeken en onderwees de andere dorpingen wat hij leerde.

Er waren zóveel mensen in het evangelie geïnteresseerd dat Anthony een plek wilde waar ze bijeen konden komen.

Op een weg met bananenbomen bouwde Anthony een kerkje met een blauwe deur en blauwe luiken. Op de voorkant stond 'Nigeriaanse heiligen der laatste dagen'.

De jaren gingen voorbij. Op een dag hoorde Anthony fantastisch nieuws. God had de profeet laten weten dat *alle* goede mannen het priesterschap mochten dragen. De kerk stuurde zendelingen naar Anthony's dorp!

De zendelingen waren verbaasd toen ze

het kerkje zagen en hoorden dat heel veel mensen zich wilden laten dopen. Ze stonden versteld van het geloof van Anthony en de andere dorpingen.

'Het zijn lange, moeilijke jaren geweest,' zei Anthony tegen de zendelingen, 'maar dat maakt niet uit. Jullie zijn er eindelijk.'

Anthony was de eerste die zich in de rivier de Ekeonumiri in Nigeria liet dopen. Hij werd ook als gemeentepresident van de nieuwe gemeente geroepen. Zijn vrouw, Fidelia, werd de ZHV-presidente. Jaren later werden ze in de tempel aan elkaar verzegeld.

Eindelijk
gedoopt!

Anthony bleef anderen over zijn geloof vertellen. Hij zei vaak dat het evangeliezaadje dat in Nigeria gezaaid was, een grote boom zou worden. De wereld zou er versteld van staan. Anthony had gelijk. Er zijn nu meer dan 170.000 leden in Nigeria. En er staat een prachtige tempel! Het evangeliezaadje dat Anthony zaaide, blijft ook nu nog in de hele wereld groeien. ●

Anthony Uzodimma Obinna (1928–1995) heeft gezegd dat de kerk in Nigeria zou groeien en 'een krachtig centrum voor de heiligen' zou worden. Er zijn nu zeven zendingsgebieden, meer dan vijftig ringen en een tempel!

Groetjes uit Samoa!

Talofa!
Dat betekent 'hoi' in het Samoaans. Wij zijn Margo en Paolo. Ga je met ons mee naar Samoa?

Samoa is een eilandengroep in de Stille Oceaan. Het bestaat uit twee grote en vier kleine eilanden.

Veel inwoners van Samoa wonen in *fales*. Dat zijn huizen zonder muren. Ze koken buiten boven een vuur.

O LE EKALEZIA A
IESU KERISO
O LE AU PAIA O ASO
E GATA AI

De mensen in Samoa zingen heel graag! Deze kinderen gaan in het jeugdwerk zingen.

Zo zeg je

'De Kerk van Jezus Christus van de Heiligen der Laatste Dagen' in het Samoaans: *O Le Ekalesia a Iesu Keriso o le Au Paia o Aso e Gata Ai.*

Veel mensen hebben varkens en kippen. En ze jagen met honden.

Kokosnoten zijn heel populair in Samoa. Iedereen helpt met het oogsten, en het verwijderen van de bast. Die wordt vaak als brandstof voor het koken gebruikt.

Dit zijn vrienden van ons uit Samoa!

Ik zing graag jeugdwerklidjes. Mijn lievelingsliedjes zijn 'Lieve moeder, 'k hou van jou' en 'Ik ben een kind van God'.

Mary V. (5), Savai'i (Samoa)

Ik weet dat mijn hemelse Vader mijn gebeden hoort en beantwoordt.

Alex S. (11), Upolu (Samoa)

Kom jij uit Samoa? Schrijf ons dan! We willen graag van je horen.

Leuk dat je Samoa met ons hebt verkend. Tot de volgende keer!

Samoaanen zijn nooit ver van de zee omdat ze op een eiland wonen.

Een betere dag door muziek

David Dickson

Kerktijdschriften

(Gebaseerd op een waargebeurd verhaal)

Elizabeth schopte op het stoffige pad tegen een lege kokosnoot. Ze fronste terwijl die wegrolde. Vandaag was een slechte dag.

Een heel slechte!

Lagi had op school iets gemeens tegen haar gezegd. En even later hadden haar klasgenootjes haar uitgelachen toen ze op het bord een fout had gemaakt. En daarna had iemand haar tekening verpest.

‘Het is gewoon niet eerlijk!’ zei Elizabeth. Waarom bestaan slechte dagen eigenlijk?

Elizabeth plukte een mooie hibiscusbloem. Die fleurde haar dag een beetje op. Zelfs op slechte dagen vond ze in Samoa overal bloemen.

Ze vlechte de roze bloem in haar haar en ging naar huis.

‘*Talofa!*’ zei papa. ‘Hoe was je dag?’

Elizabeth boog haar hoofd. ‘Niet goed.’ Ze liep langs de luidruchtige varkens in hun tuin

en ging naast papa op de veranda zitten.

Ze vertelde papa over haar moeilijke dag.

‘Wat erg’, zei papa terwijl hij haar knuffelde. ‘Ik heb ook weleens zulke dagen.

Wil je weten wat ik dan doe?’

Ze knikte. ‘Ja, graag!’

Hij begon een liedje te zingen dat Elizabeth heel goed kende. Papa zong dat mooie liedje vaak voor mama.

Ze lachte en gaf hem een por. ‘Papaaa!’ Hij grinnikte. ‘Ik meen het! Door goede muziek voel ik me beter. En nu we het daar toch over hebben ...’

Elizabeth wist wat hij ging zeggen. Het was tijd om te oefenen.

Elizabeth wilde dolgraag piano leren spelen, zodat ze in de kerk liedjes kon spelen. Ze vond het heel leuk om als gezin te zingen. Vooral met papa. Maar piano spelen was moeilijk. Haar vingers konden de juiste toetsen niet goed vinden.

‘Ik wil vandaag niet oefenen’, zei ze.
Papa stond op. ‘Probeer na te denken over de liedjes die je speelt. Door lofzangen kunnen we ons dichter bij God voelen.’

Hij deed zijn sandalen uit en ging naar binnen om mama met het eten te helpen.

Elizabeth deed ook haar sandalen uit en volgde hem. Papa sneed de groenten in stukjes terwijl mama in de pot roerde.

De bladmuziek van ‘Fa‘afetai i Le Atua’ lag op het keyboard. Elizabeth hield van dat Samoaanse loflied. Het ging over dankbaarheid aan God.

Elizabeth zette het keyboard aan en begon te spelen. ‘Denk na over de liedjes die je speelt’, had papa gezegd.

En dat deed ze ook. Ze dacht na over alle dingen waarvoor ze dankbaar was. Haar familie. Hun huis. Muziek. Het prachtige Samoa.

Haar vingers begonnen de juiste toetsen te vinden. Na een tijdje voelde ze zich anders. Ze voelde zich rustig. Elizabeth glimlachte. Ze voelde de Heilige Geest!

Papa hield op met snijden en begon te neurien. Hij ging naast haar staan en begon te zingen.

Ze bleef spelen, en ook mama zong mee. Elizabeth dacht aan alle zegeningen die God haar en haar familie gaf.

Toen ze klaar was, boog papa zich voorover en vroeg: ‘Voel je je al wat beter?’

‘Veel beter!’ zei ze. ‘Je had gelijk. Die goede muziek heeft mijn dag *echt* beter gemaakt!’ ●

Waarvoor voel jij je op moeilijke dagen beter?

Hooistof en een zalving

Ouderling
Jack N. Gerard
van de Zeventig

'De Trooster [is] de Heilige Geest' (Johannes 14:26).

Toen ik jong was, had onze familie een boerderijtje met koeien en velden. Ik moest als jonge knaap hard werken.

Op een zomerdag werkten mijn broer en ik in het veld. Er stond een strakke wind die allemaal stof in de lucht blies. Ik had last van allergieën en het stof van het hooi maakte me soms ziek. Mijn ogen traanden. Ik kon maar moeilijk ademen. Mijn neus begon zelfs te bloeden omdat ik er zo hard aan wreef.

Toen mijn moeder me in het veld zag, zei ze dat ik naar binnen moest gaan. Ik moest gaan liggen en een vochtig doekje op mijn gezicht leggen. Enkele minuten later kwam ze terug met twee boeren. Hun overals waren bedekt met hooistof.

De boeren waren lid van onze wijk. Ze legden hun handen op mijn hoofd en gaven me een zalving. Mijn vader was geen lid van de kerk en had het priesterschap dus niet. Maar het gevoel dat ik had toen die fijne broeders me een zalving gaven, zal ik nooit vergeten. Het was een warm en rustig gevoel. En ik voelde me al wat beter.

Later besepte ik dat ik de Heilige Geest had gevoeld. We noemen de Heilige Geest soms ook Trooster. Maar in dit geval troostte Hij me niet alleen, Hij gaf me ook een goed gevoel. Door Hem voelde ik me vanbinnen en vanbuiten beter.

De Heilige Geest is een grote zegen. Let op het goede gevoel dat de Heilige Geest je geeft en probeer het altijd bij je te hebben. ●

Uit een interview door Eliza Broadbent

Het goede gevoel van de Heilige Geest

Je kunt het goede gevoel van de Heilige Geest op verschillende manieren krijgen. In dit doolhof vind je er enkele.

Kun jij je een weg door het doolhof banen?

START

'Vrede laat Ik u, mijn vrede geef Ik u; niet zoals de wereld die geeft, geef Ik die u. Laat uw hart niet in beroering raken en niet bevreesd worden' (Johannes 14:27).

→ FINISH

Ik kan net als

Enos bad de hele dag en
zijn verhaal in het boek
(Mormon) of in 'Enos

Zo kun je bid

- Zeg eerst: 'Lieve he
- Bedank Hem voor
- Vertel Hem hoe je
je je voelt.
- Vraag om dingen
voor andere mens
- Zeg tot slot: 'In de n
Amen.'
- Neem de tijd om n
luisteren.

Misschien hoor je de ste
manieren antwoord krijg
Soms krijg je niet metee

Pl
deze p
in een doos
stuk karton e
verhaal va

Enos bidden

Enos hoorde Gods stem! Lees
Enos (in het Boek van
Enos) op pagina V20.

Bidden:

hemelse Vader ...!

je zegeningen.

de dag is verlopen of hoe

die je nodig hebt, of om hulp

te vragen.

in de naam van Jezus Christus.

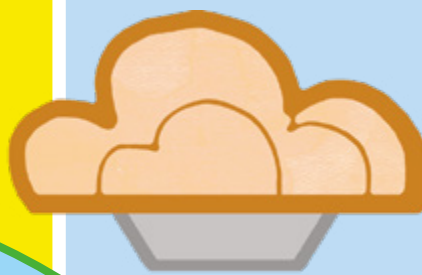
in de naam van de Heilige Geest te

aanroepen van God niet, maar je kunt op andere

manieren, zoals door gedachten of gevoelens.

God antwoorde. Maar God houdt *altijd* van je!

Maak
klein
plaatjes
van je of op een
andere manier
een beeld zo het
in Enos uit.

ILLUSTRATIES, ADAM KOFORD

Plaatjes en praatjes

Toen ik me liet dopen, was ik heel blij omdat ik een grote stap had genomen. Ik wist dat ik Jezus was gevolgd door me te laten dopen en bevestigen.

Sary Del Mar R. (8), Valle del Cauca (Colombia)

Ik vind het altijd leuk als we als gezin naar de algemene conferentie kijken.

Faith M. (9), Dar es Salaam (Tanzania)

Ik vind de algemene conferentie leuk omdat ik dan naar de woorden en het getuigenis van de profeet

kan luisteren. Hij vertelt me wat onze hemelse Vader wil dat ik doe.

Fuki M. (10), Shizuoka (Japan)

We moeten onze hemelse Vader om hulp bidden.

Yohann P. (8), Bretagne (Frankrijk)

Ik hou van mijn hemelse Vader. Hij vindt het fijn als ik het goede kies. Ik ben dankbaar dat Hij me zoveel geeft.

Vlad (4)

Het gezin is een belangrijk onderdeel van het plan van onze hemelse Vader. Ik wil dat we als gezin voor altijd in de hemel bij elkaar zijn. We bidden samen, en steunen en helpen elkaar. Ik hou van mijn familie.

Katya (10)

Marissa Widdison

Kerkijdschriften

(Gebaseerd op een waargebeurd verhaal)

Isabelle vond bidden heel fijn! 's Morgens zei ze haar ochtendgebed. Dan dankte ze haar hemelse Vader voor de zon en een nieuwe dag.

Vóór het middageten vertelde ze haar hemelse vader hoe haar dag tot dan toe was verlopen. Ze bad ook om hulp, zodat ze lief zou zijn voor haar zusjes als die thuiskwamen.

En 's avonds bad ze samen met haar familie. Ze baden altijd eerst voor mensen die hulp nodig hadden.

Deze keer zei papa: 'Bid alsjeblieft voor oom Dan. Hij is zijn baan kwijtgeraakt.'

Isabelle was verdrietig. Ze wist niet veel over werken, maar wel dat je baan kwijtraken niet goed was. Ze hield van haar oom. Hij maakte altijd heerlijke popcorn. En vorige keer had hij haar laten zien hoe je een radslag maakt!

Voor oom Dan BIDDEN

'Ik zal bidden dat hij werk mag vinden', zei Maria. Maria was een van Isabelles grote zussen. Het was haar beurt om te bidden.

De volgende dag vroeg Isabelle aan papa of oom Dan al een baan had gevonden.

'Nog niet', zei papa. 'Gebeden worden niet altijd meteen verhoord.'

'Moeten we dan blijven bidden voor hem?' vroeg Isabelle.

Papa knikte. 'Dat zou oom Dan heel fijn vinden.'

Isabelle en haar zusjes baden elke dag voor oom Dan. Ze vroegen of hij een baan mocht vinden. Ze baden dat hij genoeg geld zou hebben. Ze baden dat hij zich geliefd mocht voelen.

Isabelle was blij dat ze oom Dan met haar gebeden kon helpen. Als ze voor hem bad, voelde ze zich gelukkig en sterk.

Ze hielpen oom Dan ook op andere manieren. Ze hielpen hem bijvoorbeeld om zijn huis schoon te maken. Isabelle en mama gingen ook een keer bij oom Dan langs om samen een film te kijken.

Er gingen weken voorbij. Eindelijk had papa goed nieuws.

'Oom Dan heeft deze week twee sollicitatiegesprekken!' zei papa.

Isabelle was blij. Ze vond het fijn dat ze kon bidden voor de mensen van wie ze hield. ●

Voor wie kun jij bidden?

Als ik naar de profeten luister,
wordt mijn geloof
in Jezus Christus
sterker!

(Zie Jakob 4:6.)

De helpende hand van Jezus

Arsen (9)

Op een dag gingen we naar een speeltuin. Je kon er met een touw een heel hoge heuvel beklimmen. Ik probeerde het keer op keer, maar ik kon de top niet bereiken. Ik viel telkens en gleeed dan helemaal naar beneden.

Ik dacht dat ik de top van de heuvel nooit zou bereiken. Maar toen klom iemand die er werkte snel naar boven en stak haar hand naar me uit. Met haar hulp kon ik de top makkelijk bereiken.

Dat deed me aan Jezus denken. Hij doet hetzelfde voor ons. Als wij ons best doen, maar ons doel net niet kunnen bereiken, steekt Hij zijn hand naar ons uit. Ik zal deze opbouwende ervaring nooit vergeten. ●

Enos bidt

Op een dag ging Enos jagen in het bos. Hij dacht over God na

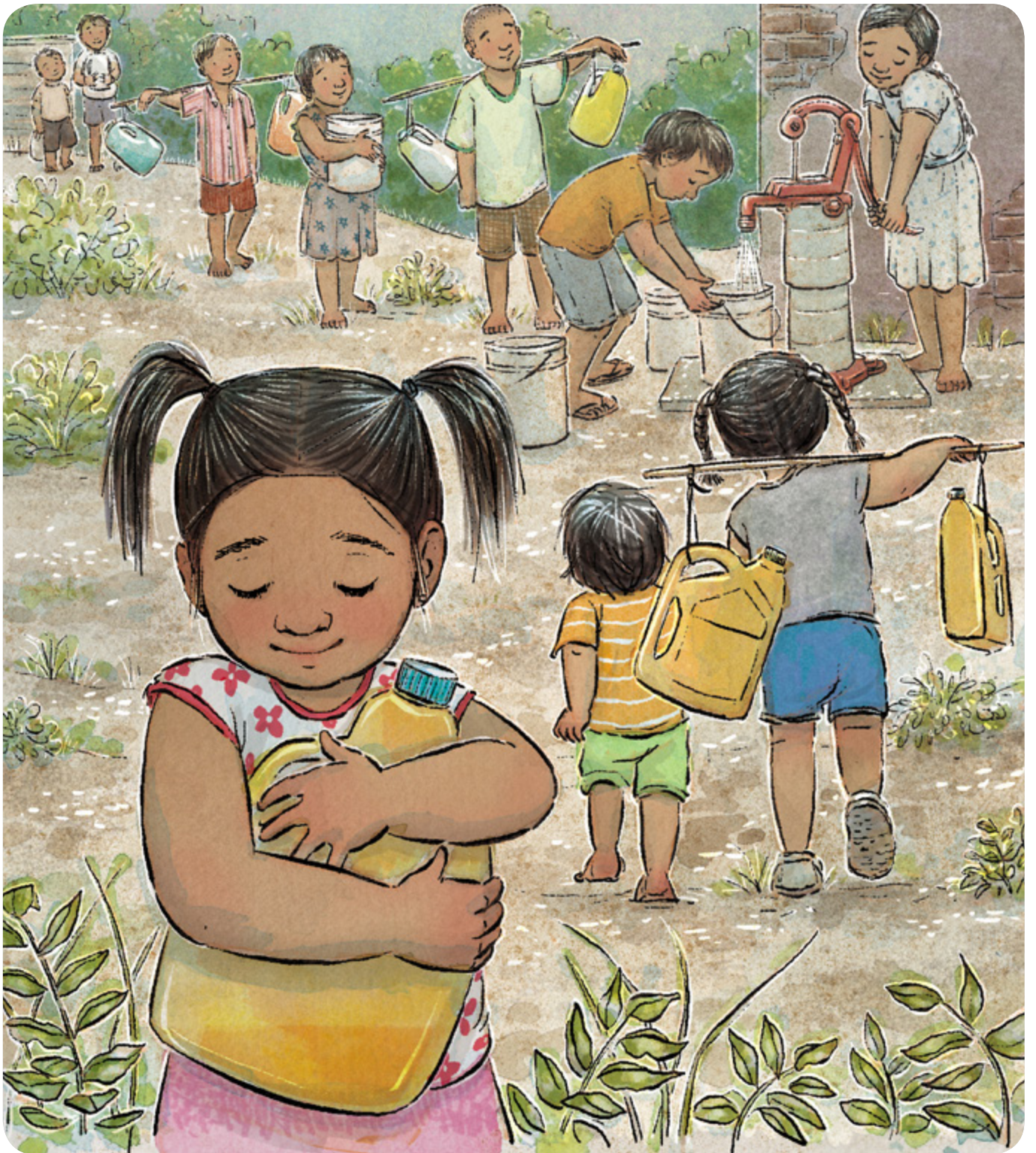

en wilde Hem beter leren kennen. Hij besloot te bidden. Toen hoorde hij de stem van God!

God zei dat de zonden van Enos vergeven waren omdat hij in Jezus geloofde. Enos was toen heel blij. Maar hij bleef bidden.

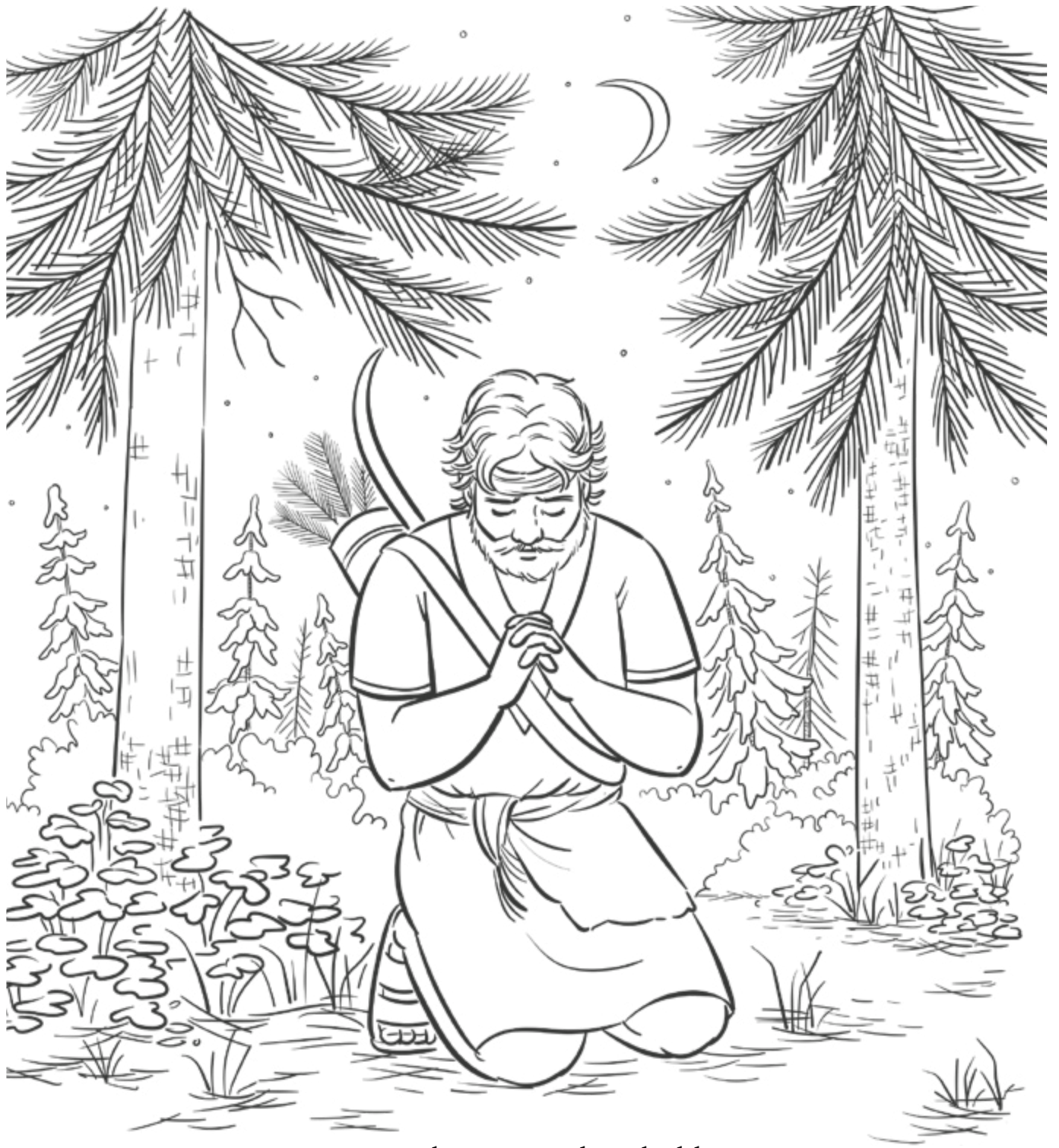
Enos bad voor zijn vrienden. Hij bad voor zijn vijanden, en ook voor de Schriften. Hij bleef maar bidden!

Ik kan altijd en overal tot God bidden. Ik kan andere mensen helpen door voor hen te bidden. ●

Je vindt dit verhaal in het boek Enos.

Enos bad in geloof

Voor wie kun je vandaag bidden?

Beste ouders,

In de uitgave van deze maand staat het verhaal van Enos. Zijn ouders leerden hem vaak over het evangelie. En uiteindelijk drongen hun woorden tot diep in zijn hart door (zie Enos 1:3). Ook wij behoren vaak tot onze kinderen te getuigen. We weten nooit wanneer onze woorden tot hen zullen doordringen.

Tel samen met uw kinderen hoe vaak het woord 'bidden' in deze uitgave voorkomt.

God is blij wanneer we met Hem praten!
de *Vriend*

STUUR EEN TEKENING OF ERVARING VAN UW KIND NAAR DE VRIEND

Ga naar liahona.ChurchofJesusChrist.org en klik op 'Submit an Article or Feedback'. Of stuur ze naar liahona@ChurchofJesusChrist.org en vermeld de naam, leeftijd en woonplaats van uw kind. Voeg ook uw toestemming toe: 'Ik, [uw naam], geef De Kerk van Jezus Christus van de Heiligen der Laatste Dagen toestemming om de inzending van mijn kind te gebruiken in tijdschriften, op websites en sociale-mediakanalen van de kerk, en in kerkrapporten, gedrukt materiaal, video's, publicaties en instructiemateriaal.' We horen graag van u!

Zoek de verstopte Liahona!

INHOUD

- V2** Van het Eerste Presidium: Hoe spreekt onze hemelse Vader tot ons?
- V4** Anthony's droom
- V6** Groetjes uit Samoa!
- V8** Een betere dag door muziek
- V10** Hooistof en een zalving
- V12** Ik kan net als Enos bidden
- V14** Plaatjes en praatjes
- V15** Leuke activiteiten: Zoeken maar!
- V16** Voor oom Dan bidden
- V18** Schitterend idee
- V19** De helpende hand van Jezus
- V20** Verhalen uit de Schriften: Enos bidt
- V23** Kleurplaat: Enos bad in geloof